№ 106. Środa, 22 maja (3 czerwca) 1874. № 106.

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . . 4 50 k.
„ 3 miesiące . . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się
5 kop. miesięcznie

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK JEDENASTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

We czwartek, 23 maja (4 czerwca), — św. Michaiła i Ewfr.
W piątek, 24 maja (5 czerwca), — św. Simeona i Nik. p.
W sobotę, 25 maja (6 czerwca), — 3 ob. gł. Joanna pr.

Słońce wsch. o godz. 3 min. 45, zach. o godz. 8 min. 11.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 21 Maja (2 Czerwca) 1874 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celcjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	756.3	+ 17.3	77	płn.-zachodni.
1	755.9	+ 25.6	47	płn.-zachodni.
9	754.8	+ 21.6	78	spokojnie.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

We czwartek, 23 maja (4 czerwca), — Boże Ciało.
W piątek, 24 maja (5 czerwca), — św. Bonifacego.
W sobotę, 25 maja (6 czerwca), — św. Norberta bisk.

Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 10.

DZIAŁ URZĘDOWY.

* W przedstawieniu z 12 lipca 1871 roku zarządzający Ministerstwem Dóbr Rządowych, sekretarz stanu książę Oboleński zawiadomił Senat Rządzący dla właściwego ogłoszenia, o ustanowieniu, z Najwyższego rozkazu, oddzielnego Komitetu do urządzenia w St. Petersburgu Ogólnego muzeum nauk stosowanych i oddaniu w tym celu do rozporządzenia Komitetu, będącego w zawiadywaniu Ministerstwa Finansów Magazynu Solnego, z zastrzeżeniem, że gdyby po upływie pięciu lat rzecz okazała się niepomyślną, udzielony plac zostałby zwrócony.

Komitet, stosując się do Najwyżej zatwierdzonych dla niego 21 maja 1871 roku przepisów, w tym samym roku przystąpił do rozporządzeń pod względem urządzenia Ogólnego muzeum nauk stosowanych, pozostawiając na początek zajęcie swobodnego lokalu w gmachu Magazynu Solnego Ruskiemu Towarzystwu Technicznemu, z zebranemi przezeń kolekcjami technicznemi i muzeumu Pedagogicznemu zakładów wojskowo-naukowych.

Obecnie, kiedy $2^1/_2$ letnie doświadczenie przeświadczyło o pożytku i trwałości urządzonych w Magazynie Solnym, z znacznemi nakładami pieniężnemi muzeów Technicznego i Pedagogicznego, Najwyżej ustanowiony Komitet do urządzenia Ogólnego muzeum nauk stosowanych postanowił starać się o nadanie gmachu Magazynu Solnego w wieczyste użytkowanie urządzonemu już obecnie Ogólnemu muzeum nauk stosowanych z mającemi wejść następnie do jego składu kolekcjami i z zastrzeżeniem przy tem, aby część Magazynu Solnego, przeznaczona przez Komitet na muzeum Gospodarstwa Wiejskiego, była oddana zaraz do zupełnego i wyłącznego rozporządzenia Ministerstwa Dóbr Rządowych, w celu nadania mu większej samoistności w rozporządzeniach pod względem przeniesienia muzeum Gospodarstwa Wiejskiego do Magazynu Solnego.

Na najpoddanniejsze przedstawienie przez Ministra Dóbr Rządowych Najjaśniejszemu Panu takiego podania Komitetu, Jego Cesarska Mość, 15 kwietnia r. b., Najwyżej zezwolić raczył na oddanie gmachu Magazynu Solnego w wieczyste użytkowanie Ogólnego muzeum nauk stosowanych i Ministerstwa Dóbr Rządowych, zgodnie z proponowanem przez Komitet rozgraniczeniem Magazynu Solnego, dopóki będą istniały w tym gmachu założone tam muzea.

—

* Najjaśniejszy Pan, Najmiłościwiej raczył udzielić order św. Stanisława 2-ej klasy z koroną Cesarską, szambelanowi Dworu Cesarskiego, hrabiemu *Zamojskiemu* (16 stycznia 1874 r.)

—

* Przez Najwyższy rozkaz w wydziale Wojny, w Brukseli, 10 (22) maja r. b., mianowani zostali: naczelnik Ryskiej szkoły junkrów piechoty, zaliczony do artylerji pieszej gwardji pułkownik *Lewaczew* — naczelnikiem Warszawskiej szkoły junkrów piechoty, z pozostawieniem w artylerji pieszej gwardji; naczelnik Warszawskiej szkoły junkrów piechoty, pułkownik Sztabu Jeneralnego *Akimow* — dowódcą 7 Żmudzkiego pułku grenadjerów imienia Arcyksięcia Franciszka-Karola; przyjęty został do służby, dymisjowany podporucznik 8 Moskiewskiego pułku grenadjerów imienia Wielkiego Księcia Fryderyka Meklemburgskiego *Gadomski* — do 38 Tobolskiego pułku piechoty imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Sergjusza Aleksandrowicza; otrzymali urlop: dowodzący Litewskim pułkiem łejb-gwardji, fligiel-adjutant Jego Cesarskiej Mości, pułkownik baron *Arpshofen* — dla poratowania zdrowia, do Rosji i za granicę, do Niemiec, na trzy miesiące; naczelnik powiatu Iłżeckiego, w gubernji Radomskiej, zaliczony do bataljonów saperów, podpułkownik *Katonow*—za granicę, na dwa miesiące.

—

* Przez rozkaz w wydziale Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, 15 b. m., przetranzlokowani zostali, na własne żądanie, komisarze do spraw włościańskich w gubernji Suwałkskiej, powiatów: Marjampolskiego, radca stanu *Zubowicz* — do powiatu Augustowskiego i Kalwaryjskiego, radca stanu *Arsenjew*—do powiatu Marjampolskiego (obydwaj od 10 maja 1873 roku); otrzymali urlop: komisarz do spraw włościańskich powiatu Radomskiego, radca dworu *Subbotkin*—na Kaukaz i do Krymu, na dwa miesiące; za granicę: komisarze do Spraw włościańskich: powiatu Petrokowskiego, radca dworu *Jermołajew* i powiatu Włodawskiego, w gubernji Siedleckiej, asesor kolegjalny *Busławski*,—obydwaj na dwa miesiące; uwolniony został ze służby, na własne żądanie, z powodu interesów familijnych, komisarz do spraw włościańskich powiatu Augustowskiego, radca kolegjalny *von Dervis*, z mundurem do ostatniej posady przywiązanym (od 10 maja 1874 roku).

—

* **Komisja Umorzenia Długów Państwa.** Na zasadzie warunków 1-ej, 2-ej, 3-ej, 4-ej i 5-ej pożyczek 4%, zaciągniętych przez Rząd Rosyjski: w 1840 r. za pośrednictwem bankierów pp. Hoppe i Sp. i w 1842, 1843, 1844 i 1847 r. za pośrednictwem pp. Stieglitz i Sp. odbyte zostało 11 maja 1874 roku w Komisji Umorzenia Długów Państwa drogą ustanowioną ciągnienie serij biletów tych pożyczek, stosownie do funduszów umorzenia, wyznaczonych na 1874 rok.

Losem wyciągnięto: 1-ej pożyczki 4% dwadzieścia pięć serij, za №№ 80, 199, 201, 317, 321, 368, 390, 448, 478, 512, 536, 538, 542, 669, 676, 684, 700, 787, 788, 803, 811, 853, 939, 955 i 987; 2-ej pożyczki 4% ośm serij, za №№ 18, 38, 40, 90, 99, 171, 273 i 314; 3-ej pożyczki 4% ośm serij, za №№ 57, 67, 93, 130, 138, 240, 271 i 272; 4-ej pożyczki 4% dwanaście serij, za №№ 5, 17, 25, 38, 84, 155, 184, 240, 275, 348, 353 i 437; i 5-ej pożyczki 4% czternaście serij, za №№ 3, 21, 23, 95, 201, 242, 281, 351, 417, 448, 499, 514, 539 i 551.

Każda z tych serij zawiera w sobie 50 biletów a mianowicie:

Z 1-ej pożyczki 4%.

Bilety			Serje				
80	od	№	3,951	do	№	4,000	włącznie.
199	"	"	9,901	"	"	9,950	"
201	"	"	10,001	"	"	10,050	"
317	"	"	15,801	"	"	15,850	"
321	"	"	16,001	"	"	16,050	"
368	"	"	18,351	"	"	18,400	"
390	"	"	19,451	"	"	19,500	"
448	"	"	22,351	"	"	22,400	"
478	"	"	23,851	"	"	23,900	"
512	"	"	25,551	"	"	25,600	"
536	"	"	26,751	"	"	26,800	"
538	"	"	26,851	"	"	26,900	"
542	"	"	27,051	"	"	27,100	"
669	"	"	33,401	"	"	33,450	"
676	"	"	33,751	"	"	33,800	"
684	"	"	34,151	"	"	34,200	"
700	"	"	34,951	"	"	35,000	"
787	"	"	39,301	"	"	39,350	"
788	"	"	39,351	"	"	39,400	"
803	"	"	40,101	"	"	40,150	"
811	"	"	40,501	"	"	40,550	"
853	"	"	42,601	"	"	42,650	"
939	"	"	46,901	"	"	46,950	"
955	"	"	47,701	"	"	47,750	"
987	"	"	49,301	"	"	49,350	"

Z 2-ej pożyczki 4%.

18	od	№	851	do	№	900	włącznie.
38	"	"	1,851	"	"	1,900	"
40	"	"	1,951	"	"	2,000	"
90	"	"	4,451	"	"	4,500	"
99	"	"	4,901	"	"	4,950	"
171	"	"	8,501	"	"	8,550	"
273	"	"	13,601	"	"	13,650	"
314	"	"	651 15	"	"	15,700	"

Z 3-ej pożyczki 4%.

57	od	№	2,801	do	№	2,850	włącznie.
67	"	"	3,301	"	"	3,350	"
93	"	"	4,601	"	"	4,650	"
130	"	"	6,451	"	"	6,500	"
138	"	"	6,851	"	"	6,900	"
240	"	"	11,951	"	"	12,000	"
271	"	"	13,501	"	"	13,550	"
272	"	"	13,551	"	"	13,600	"

Z 4-ej pożyczki 4%.

5	od	№	201	do	№	250	włącznie.
17	"	"	801	"	"	850	"
25	"	"	1,201	"	"	1,250	"
38	"	"	1,851	"	"	1,900	"
84	"	"	4,151	"	"	4,200	"
155	"	"	7,701	"	"	7,750	"
184	"	"	9,151	"	"	9,200	"
240	"	"	11,951	"	"	12,000	"
275	"	"	13,701	"	"	13,750	"
348	"	"	17,351	"	"	17,400	"
353	"	"	17,601	"	"	17,650	"
437	"	"	21,801	"	"	21,850	"

Z 5-ej pożyczki 5%.

3	od	№	101	do	№	150	włącznie.
21	"	"	1,001	"	"	1,050	"
23	"	"	1,101	"	"	1,150	"
95	"	"	4,701	"	"	4,750	"
201	"	"	10,001	"	"	10,050	"
242	"	"	12,051	"	"	12,100	"
281	"	"	14,001	"	"	14,050	"
351	"	"	17,501	"	"	17,550	"
417	"	"	20,801	"	"	20,850	"
448	"	"	22,351	"	"	22,400	"
499	"	"	24,901	"	"	24,950	"
514	"	"	25,651	"	"	25,700	"
539	"	"	26,901	"	"	26,950	"
551	"	"	27,501	"	"	27,550	"

Komisja Umorzenia Długów Państwa podaje o tem do wiadomości właścicieli biletów 1-ej, 2-ej, 3-ej, 4-ej i 5-ej pożyczek 4%, aby bileta za wyżej wskazanemi numerami przy nastających wypłatach dochodów ciągłych, a mianowicie od 1-ej, 2-ej, 3-ej i 4-ej pożyczek—od 1 sierpnia do 20 grudnia, a od 5-ej pożyczki od 1 października do 20 grudnia 1874 roku, były złożone do Komisji Umorzenia Długów, z przypadającemi do biletów z czterech ostatnich pożyczek talonami i kuponami, dla wypłaty za każdy bilet kapitału pięćset rubli i dochodu ciągłego od biletów 1-ej, 2-ej, 3-ej i 4-ej pożyczek do 1 sierpnia, a od biletów 5-ej pożyczki do 1 października 1874 roku; od tego czasu wypłata dochodów od tych biletów ustanie. Jeżeli przy złożeniu biletów 2-ej, 3-ej, 4-ej i 5-ej pożyczek 4% będą dołączone nie wszystkie kupony, termin wypłaty których jeszcze nie nastąpił, to wartość brakujących kuponów będzie strącona z kapitału.

—

* W Nr. 13 „Zbioru Postanowień i Rozporządzeń Rządu" za 1873 rok zamieszczony jest—

Ukaz Senatu Rządzącego (z 1 Departamentu), 11-go maja 1874 roku, o rozkładzie podatku podymnego z zagród włościańskich i dodatkowego podatku gruntowego z gruntów włościańskich w gubernjach Królestwa Polskiego.

—

* *W okólniku Warszawskiego okręgu naukowego za luty*, zamieszczone jest:

W ciągu stycznia 1874 roku wydane zostały świadectwa:

a) na nauczycieli i nauczycielki prywatne, z prawem nauczania w domach prywatnych i w zakładach naukowych prywatnych:

Księżom: Ignacemu *Kosiarkiewiczowi* i Antoniemu *Marmo* — na prawo udzielania lekcij religji wyznania rzymsko-katolickiego; kandydatom Cesarskiego uniwersytetu: Władysławowi *Łaskiemu* i Aleksandrowi *Szanjorowi* — na wyższych guwernerów prywatnych; Walentynie *Kobylińskiej*, Ewie-Marjannie *Wojnowskiej* i Natalji-Amalji *Hirschelmann*—na nauczycielki prywatne.

b) na nauczycielki elementarne:

Pelagji-Olimpji-Wincencie *Fertner*, Emilji *Bogarewicz* i Eugenji-Marji *Olszewskiej*— z prawem udzielania: katechizmu wyznania rzymsko-katolickiego, początków języka ruskiego i polskiego, arytmetyki i kaligrafji, a oprócz tego: pierwszej— języka niemieckiego i jeografji, drugiej — języka niemieckiego, a trzeciej— jeografji; Petroneli *Osmołowskiej* i Józefie *Przybytkowskiej*— z prawem udzielania początków języków ruskiego i francuzkiego, arytmetyki, a oprócz tego ostatniej — języków polskiego i niemieckiego; Hanie-Szpryncy *Marienstein*— z prawem udzielania dzieciom wyznania starozakonnego początków języków ruskiego, polskiego i niemieckiego, arytmetyki, jeografji i kaligrafji.

—

* Rada Zarządu Towarzystwa Głównego Dróg Żelaznych Rosyjskich, zawiadomiła Komitet wystawy płodów rolniczych i gospodarskich, odbyć się mającej w Warszawie we wrześniu r. b., że za transport przedmiotów przeznaczonych na wystawę Warszawską, opłata na drogach żelaznych Towarzystwa Głównego: St.-Petersburgsko-Warszawskiej, Mikołajewskiej i Moskiewsko-Niższonowogrodzkiej, pobieraną będzie w stosunku o połowę zmniejszonym, a to w ten sposób, że za transport tychże przedmiotów na wystawę uiszczoną być winna całkowita opłata podług taryfy, powrotny zaś transport będzie bezpłatny, z zastrzeżeniem, aby przy powrotnem ekspedjowaniu przedmiotów, okazywane były właściwym urzędnikom dróg żelaznych świadectwa Komitetu wystawy, że przedmioty rzeczone wracają z wystawy, oraz faktury z pierwotnego przewozu onych.

Nadto Zarząd Dróg Żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej zawiadomił Komitet wystawy, że za transport przedmiotów przeznaczonych na wystawę, pobieraną będzie na wspomnionych drogach opłata o połowę zmniejszona, z zastrzeżeniem, aby Komitet udzielał wystawcom świadectwa, że przesyłane przez nich przedmioty rzeczywiście przeznaczone są na wystawę, które to świadectwa oddawane być winny ekspedytorom na tych stacjach, z których przedmioty będą wysyłane.

Podając o tem do powszechnej wiadomości, Komitet wystawy wzywa osoby życzące sobie przesłać okazy na wystawę Warszawską za pośrednictwem dróg żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej, aby zgłaszały się do Kancelarji Komitetu z żądaniem, bądź na piśmie, bądź też osobiście, wydania świadectwa, o jakiem wyżej mowa.

Przytem Komitet nadmienia, że dla powrotnego wysłania przedmiotów z Warszawy, tak drogami żelaznemi Warszawsko-Wiedeńską i Warszawsko-Bydgoską, jako też należącemi do Towarzystwa Głównego dróg żelaznych Rosyjskich, Komitet wydawać będzie oddzielne świadectwa po ukończeniu wystawy.

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* **Otwarte zostały szkoły elementarne w dyrekcjach:** *a)* łodzińskiej—ewangielicka we wsi Łączkowicach, w powiecie Brezińskim, z utrzymaniem po 120 rub.; *b)* kieleckiej—katolicka we wsi Przesławicach, w powiecie andrejewskim, z utrzymaniem po 194 rub.; *c)* łomżyńskiej— we wsi Dąbrowie, w powiecie Pułtuskim, po 183 rub. 60 kop.; *d)* płockiej: ewangielickie w powiecie Lipnowskim: we wsi Brzeznie, z utrzymaniem po 112 rub. 60 kop., we wsi Elżanowie z utrzymaniem po 95 rub. we wsi Makowcu z utrzymaniem po 115 rub., we wsi Jasieniu, z utrzymaniem po 116 rub. 80 kop., oraz we wsi Siemiątkowie, w powiecie Sierpeckim z utrzymaniem po 116 rub. 2 kop. rocznie.

Dozwolone zostało nauczycielce prywatnej Clyrze Segał, otworzyć i utrzymywać w m. *Płocku* prywatną szkołę elementarną starozakonną żeńską, z zastrzeżeniem, żeby wykład wszystkich przedmiotów odbywał się w języku ruskim.

Zamknięte zostały: prywatne 2 klasowa szkoła elementarna męzka, utrzymywana w m. Kutnie przez Andrzeja Ubysza i szkoła elementarna żeńska utrzymywana w m. Wieluniu przez Amelję Krüger.

—

* Z rozporządzenia płockiej dyrekcji naukowej, we wsi Boguchwałach, w powiecie Lipnowskim, **otwartą została szkoła elementarna** ewangielicka, z utrzymaniem ze składek mieszkańców po 115 rub. rocznie.

—

* Na 1 stycznia 1873 roku znajdowało się: **w gubernji Radomskiej kas pożyczkowych i oszczędności**, założonych dla ludności wiejskiej—77, w tej liczbie 34 otwarte w 1872 roku; z nich z funduszów rządowych otwarto 21 (wszystkie przed 1872 rokiem) z kapitałem 13,717 rub. 10 kop., a z funduszów gminnych 51 z kapitałem 31,734 rub. 5 kop.

—

* W 1872 roku, **w gubernji Łomżyńskiej** była czynną następująca liczba **fabryk:** 53 gorzelni, 42 browary i 15 fabryk miodu, czyli taka sama liczba tych fabryk, jak w poprzednim 1871 roku.

W ciągu 1872 r. we wszystkich gorzelniach gubernji łomżyńskiej wypalono $22,884,909^3/_4$ stopni bezwodnego alkoholu, czyli w porównaniu z 1871 r. więcej o 3,715,545 stopni, co tłomaczy się daleko lepszym urodzajem kartofli w 1872 roku, oraz tą okolicznością, iż w 1872 r. gorzelnie rozpoczęły czynności daleko wcześniej, przyczem liczne z nich paliły przy zmniejszonej objętości a z powiększoną siłą.

Dochodu akcyznego w 1872 r. wpłynęło z okowity 727,760 rub, $41^1/_2$ kop., z piwa i miodu 25,479 rub. $6^1/_3$ kop., opłaty patentowej 38,354 rub. $78^1/_2$ kop., razem 791,594 rub. $26^1/_3$ kop.

Przy porównaniu z cyframi dochodu za 1871 rok okazuje się, że akcyzy od okowity i piwa w 1872 r. otrzymano więcej o 76,145 rub. $23^3/_4$ kop., w skutku większego wysłania okowity i piwa do sąsiedniej gubernji suwałkskiej; opłaty zaś patentowej otrzymano w 1872 roku mniej o 1,324 rub. 74 kop., co nastąpiło w skutku wykupienia w grudniu 1872 r. na 1873 rok mniejszej ilości patentów, w porównaniu z ilością wykupionych w grudniu 1871 roku.

—

* Do *Tygod. Roln.* piszą z Bialskiego, że tam **cena ziemi** ogromnie spadła; kilka nowych tranzakcij nie przyszło do skutku z powodu cofnięcia się żądających. Korespondencja z Siedleckiego do tegoż *Tygodnika* donosi, że kontrakty na wełnę od kilku tygodni już są zawierane; w niektórych tranzakcjach utrzymały się ceny zeszłoroczne, w innych wyższe o 2—4 tal.

—

* *Gaz. Kiel.* pisze, że **śnieg** padający w nocy z 5 na 6 (z 17 na 18 maja) w Kielcach rankiem, wszystkie dachy białą pokrył pierzyną. W tymże czasie, lecz w daleko większej ilości, spadł śnieg w Miechowie. Przed kilku laty śnieg padał tam 7 (19) maja, a od lat 10 jak wszyscy wiemy, dziwnie w naszym kraju zmieniła się temperatura. Dziennik rzeczony między innemi przyczynami tego zjawiska, słusznie jeden z powodów widzi w wytępianiu lasów, będących naturalną ochroną od zimna i wiatrów.

—

* **Wykaz cen produktów i artykułów żywności w m. Płocku, od 25 kwietnia (7 maja) do 1 (13) maja 1874 roku włącznie.** Za czetwert: pszenicy I-go gatunku 13 rub. 49 kop., II-go gatunku 13 rub. $20^1/_4$ kop., żyta I-go gatunku 9 rub. 35 kop., II-go gatunku 9 rub. $26^1/_2$ kop., jęczmienia I-go gatunku 7 rub. $99^1/_2$ kop., II gatunku 6 rub. 89 kop., owsa I-go gatunku 5 rub. 41 kop., II-go gatunku 5 rub. 33 kop., rzepaku 11 rub. 7 k., grochu 9 rub. $18^1/_2$ kop., gryki 8 rub. 20 kop., kartofli 3 rub. 94 kop., kaszy jaglanej 21 rub. 32 kop., owsianej 19 rub. 68 kop., jęczmiennej 11 rub. 98 kop., gryczanej grubej 14 rub. 76 kop., drobnej 21 rub. 32 kop., mąki pszennej I-go gatunku 14 rub. 76 kop., II-go gatunku 11 rub. 48 k., żytniej 9 rub. 84 k.; za funt: chleba pytlowego $3^1/_2$ kop., razowego $2^1/_2$ kop., mięsa wołowego z opasów stepowych 12 kop., z nieopasów: I-go gatunku 9 kop., II-go gatunku 8 kop., z wołów krajowych $11^1/_2$ kop., cielęciny 9 kop., wieprzowiny 10 kop.; za pud: siana 40 kop., słomy 20 kop; za wiadro: spirytusu 76% Trallesa 5 rub. 85 kop.; wódki 46% Trallesa 3 rub. 50 kop. *(Dziennik Gub. Płocki).*

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

* W zeszłą sobotę, wieczorem, w obecności wielu lekarzy i reprezentantów tutejszej prasy, miało miejsce **poświęcenie i otwarcie zakładu kumysowo-leczniczego**, założonego przez doktora W. Brodowskiego i radcę stanu Zacwilichowskiego, za rogatkami Marymonckiemi, w miejscowości zwanej Kaskadą. Już w roku zeszłym założyciele wyrabiali kumys w okolicach Warszawy i sprzedawali go na butelki. W roku zaś bieżącym, na zasadzie zatwierdzonej przez Ministra Spraw Wewnętrznych Ustawy, założyli kumysową lecznicę w

całkowicie odrestaurowanym domu, gdzie oprócz osobnych pokojów dla chorych, znajduje się wspólna jadalnia i wielka sala, mogąca służyć do przechadzki w razie niepogody. Opłata za leczenie, z wszystkiemi dogodnościami i całkowitem utrzymaniem, oznaczona została bardzo umiarkowana, bo 3 rub. na dobę, przyczem należy mieć na uwadze, że chorym przepisuje się używanie do 6 butelek kumysu w dzień, cena zaś butelki w filji zakładu na Nowym Świecie, na Foksalu, wynosi 50 kop. Obecnie 16 kobył dostarcza mleko, z którego wyrabia się około 100 butelek kumysu dziennie, ale w miarę potrzeby produkcyjność zakładu może być powiększona. Urocze położenie Kaskady, świeże powietrze, park dla przechadzki, przy dogodnym lokalu dla chorych, mogą ściągać do zakładu cierpiących choroby piersiowe i kataralno-kiszkowe, oraz pochodzące z niedokrewności i wycieńczenia, w których kuracja kumysowa okazuje się bardzo skuteczną.

---

* *Warszawska Gazeta Policyjna* zamieszcza następujące **wypadki miejskie:**

— W skutek wyprowadzonego przez policję śledztwa, co do wybuchłego w dniu 17 (29) maja r. b., w domu pod Nr. 7 przy ulicy Krakowskie-Przedmieście pożaru, winnym wybuchu takowego, okazał się być Władysław Litwiński, terminator stolarski od majstra Lewanowicza, który z zapaloną świecą łojową, szukając kołdry w warsztacie, wypadkiem zapalił znajdujące się tamże do wyściełania mebli włosie i trawę morską. Litwiński przyaresztowany, oddany zostanie pod sąd, w celu ukarania podług prawa. W ogóle straty w spalonych podczas tego pożaru nieubezpieczonych ruchomościach, podane zostały przez poszkodowanych, na sumę około rs. 7,000, a mianowicie: przez majstra Lewanowicza, za spalone lub zniszczone meble, narzędzia stolarskie i rozmaite materjały—rsr. 5,000, przez fotografa Kowalińskiego, za spaloną w części altankę i uszkodzone w laboratorjum materjały, na rs. 1,200, przez cukiernika Tura, za uszkodzone meble i artykuły na rsr. 200, przez Wolskiego, kasjera hr. Krasińskiego, zamieszkałego w sąsiedniej oficynie, za uszkodzone przy wyrzucaniu meble i rozmaite sprzęty na rsr. 500, straty księgarza Glücksberga, którego ruchomości były ubezpieczone, dotąd nie są wiadome.

— W dniu 18 (30) maja, w cyrkule Pragskim, na brzegu rzeki Wisły, około nowobudującego się mostu, znaleziono nieżyjowe, uległe korupcji zwłoki, niewiadomej dotąd z nazwiska, utonionej kobiety.

— W cyrkule Łazienkowskim, w młynie parowym, pod Nr. 14 przy ulicy Solec, Kazimierz Sztorch, robotnik, lat 23 wieku liczący, w skutek nieostrożności, dotknął się cylindra parowego, wprowadzającego w ruch maszynę i pochwycony za rękę lewą, uległ wyrwaniu takowej, poniżej ramienia.

— W dniu 19 (31) maja, o godzinie 3¼ po południu, za rogatką Wolską, w jednopiętrowym domu murowanym pod Nr. 1 przy ulicy przy-Okopowej, w skutek zapalenia się belki dotykającej komina, wybuchł pożar, który działaniem 2-ej części straży ogniowej, wkrótce ugaszonym został, przyczem część dachu rozebrano. Dom ubezpieczony, właściciel onego podaje straty na rs. 500, zaś lokatorowie za poniszczone rzeczy na rs. 90.

— W cyrkule Jerozolimskim, w domu pod Nr. 8 przy ulicy Wilczej, w komórce zatliły się gałgany, które natychmiast bez żadnych następstw, przez mieszkańców ugaszone zostały.

— W dniu onegdajszym, w cyrkule Nowoświetskim, 4 konie zaprzężone do furgonu, rozbiegawszy się na ulicy Krakowskie-Przedmieście, potłukły mocno Michała Miniasa, stróża, zajmującego się w tym czasie polewaniem ulicy.

— W cyrkule Powązkowskim, Franciszek Jankowski, wyrobnik, w domu pod Nr. 37 przy ulicy Gęsiej zamieszkały, zmarł nagle.

---

* **Tydzień handlowy.** Powietrze w ciągu ubiegłego tygodnia znacznie się zmieniło, przechodząc z zimna i deszczów w pogodę i ciepło. Opóźniona cokolwiek roślinność zaczyna się na nowo rozwijać i spodziewać się należy, że dotychczasowe skargi ustąpią; pomimo bowiem czasowego zastoju roślinności, nadzieja pomyślnych zbiorów ciągle się utrzymuje. Na targach zbożowych zagranicznych usposobienie jest ciągle małozmienne, zależące więcej od zapasów miejscowych i dowozów. W Anglji ostatnie notowania pszenicy były nominalne. W Francji ceny mąki przy wyczerpujących się zapasach stale się trzymały. Na targach niemieckich miały miejsce drobne fluktuacje, w końcu zaś utrzymały się notowania zeszłotygodniowe.

Na targu naszym dowozy pszenicy, po świętach były znaczne, przy utrzymującem się jednak żądaniu ze strony młynów parowych i wiatracznych utrzymały się ceny wysokie zeszłotygodniowe, a mianowicie płacono za gatunki wyborowe czyste, wyższej wagi, rs. 9,37½—9,45, jedna partja szklistej osiągnęła rs 9,50, za lżejszą rs. 9,15—9,30, za pstrą i dobrą rs. 8,80—9, za takąż lecz cokolwiek zanieczyszczoną rs. 8,50—8,70, za smolną rs. 8,25. Zakupiono partję na wywóz za granicę, za którą zapłacono rs. 8,70—9,40. Żyta dowozy były średnie osią i na kolejach żelaznych, a to, co przybyło, składało się z gatunków ordynaryjnych, mało poszukiwanych. Płacono za gatunki wyborowe rs. 6,15—6,25, za średnie rs. 5,70—6. Jęczmienia dowozy były szczupłe, a ceny niezmienne zeszłotygodniowe. Płacono za dwurzędowy rs. 4,95—5,10, za czterorzędowy rs. 4,65—4,87½. Owsa dowozy szczupłe; płacono stosownie do dowozów i zapotrzebowań dziennych rs. 3,45—3,75. Groch polny rs. 5,10 — 5,85, cukrowy rs. 6,30 —6,75. Fasola rs. 8,50—8,70. Ceny mąki bez zmiany.

Cukier. Dobre usposobienie tak w interesie rafinatu, jak mączki wzmocniło się w dalszym ciągu w minionym tygodniu. Fabrykanci znajdują bowiem obecne zapasy zbyt szczupłe aż do początku nowej kampanji i oprócz tego spóźnione zasiewy z powodu niepogody mogą wpłynąć niekorzystnie na rozwój buraków. Uskuteczniono rozmaite tranzakcje po cenach podwyższonych. Płacono za Ostrów rs. 4,22½, za Guzow, Sanniki, Hermanów i Łyszkowice po rs. 4,20, za Konstancję rs. 4,15, za Rytwiany i Oryszew rs. 4,10, za Elżbietów rs. 4,07½, za Leśmierz rs. 4,05, za Józefów w głowach, w większych partjach po rs. 4,05, w pojedynczych beczkach po rs. 4,10, za Józefów rąbany płacono w początku tygodnia rs. 4,10, później żądano rs. 4,15. Za Leonów płacono w pierwszych dniach rs. 4,05, następnie po rs. 4,12½, wszystko za gotówkę. Mączki nabyto różne partje po rs. 3,52½ za kamień 24-funtowy.

Wełna. Ruch w tym produkcie, pomimo zbliżającego się jarmarku wełnianego, jest prawie żaden. Nie słyszeliśmy o żadnych tranzakcjach ani w towarze miejscowym, ani też dostawowym. Drobne jarmarki na Szlązku już się rozpoczęły, ceny regulują się o 5—6 talarów niżej cen zeszłorocznych.

Okowity w ciągu tygodnia dowozy były bardzo szczupłe, lecz też w równej mierze żądania; dopiero w końcu tygodnia wystąpiła chęć kupna, a skutkiem tego ceny wyższe; płacono we czwartek po południu i w piątek do rs. 1,98½ za garniec. (*Gaz. Hand.*)

Z INNYCH GUBERNIJ.

* W wydrukowanym w *Gońcu Urzędowym* szczegółowym wykazie **położenia operacji wykupowej od czasu otwarcia czynnosci głównej instytucji wykupowej,** to jest od 27 październik 1861 r. do 1 maja 1874 r. okazuje się, że do głównej instytucji wykupowej nadeszło 59,890 umów wykupowych, z liczby których 57,599 zatwierdzono, i podług nich 4,693,945 dusz rewizyjnych włościan przystąpiło do wykupu 16,191,874 diesiatin 1,395 sażeni gruntu, na który udzieloną została pożyczka w kwocie 500,018,167 rub. 56 k. Aktów wykupowych nadesłano do głównej instytucji wykupowej 23,138, z liczby których zatwierdzono 22,441. Do wykupu na zasadzie akt przystąpiło 2,440,242 dusz rewizyjnych włościańskich, które wykupiły 9,094,514 diesiatin 1,056 sażeni, na które udzielona została pożyczka w sumie 157,404,321 rs. 8 kop. Oprócz tego instytucja roztrząsnęła, lecz nie zatwierdziła, z rozmaitych przyczyn, 1,542 umów i aktów, nie licząc tych, względem których zażądano rozmaitych wiadomości dodatkowych.

---

* Ze sprawozdania o czynności Tomskiego Towarzystwa dla **wspierania uczących się** w 1873 roku, między innemi widzimy, że Towarzystwo otwarte zostało 28-go października 1873 roku: w niem znajduje się członków honorowych 12, rzeczywistych 182 i ofiarodawców 92. Do kasy Towarzystwa, od dnia jego założenia do 20 stycznia roku bieżącego wpłynęło 3,058 rs. 5 kop. Z tej sumy 1,040 rs. 50 kop. oddzielono na kapitał zakładowy nietykalny i zamieniono na % papiery, pozostałe zaś 2,017 rs. 55 kop. zaliczono do kapitału obrotowego, dla pokrycia spodziewanych wydatków. Bezpośrednim celem Towarzystwa jest pomagać uczącym się, a chociaż, podług ustawy, główne prawo do wsparcia Towarzystwa mają wychowańcy gimnazjów tomskich i seminarjów, jednakże rada uznała za zgodne z celem Towarzystwa pomagać i wychowańcom, którzy po wyjściu z gimnazjum dalej kształcić się będą w jakimkolwiek wyższym zakładzie naukowym, szczególniej zaś tym, które udadzą się na kursa żeńskie akademji medyko-chirurgicznej.

---

* Do „Kronsztadz-Wiestn.“ piszą, że ze **statków wojennych rozpoczął kampanję** transport szrubowy „Krasnaja Gorka“. Statki eskadry pancernej i innych oddziałów kończą uzbrojenie. Najwcześniej rozpocznie kampanię instrukcyjny oddział artyleryjski, zajmujący się strzelaniem praktycznem przy wyspie Karlosa w Rewlu i przysposabianiem komenderujących na statki floty. W roku bieżącym, jak i w przeszłym, w oddziale tym będą się znajdowali nowo mianowani gardmarini i konduktorzy korpusów, poczem zostaną przeznaczani na statki swoich ekwipaży.

---

* Nad miastem Mińskiem srożyła się 1-go maja, około godziny 12-ej w południe, nader silna burza z błyskawicami i straszną ulewą, zamienioną następnie w grad, który pokrył ulice warstwą grubą na 1½ werszka. Srednia wielkość gradu dochodziła wielkości włoskiego orzecha, a grubość bryłki miała przeszło cal średnicy.

Srednia waga gradu była około pół łóta, t. j. na ¼ fun. przypadało 16—20 sztuk.

Burza trwała około godziny i zrządziła w mieście wiele szkód dotkliwych i strat: drzewa w ogrodach i na bulwarze miejskim mocno zostały potłuczone, rosada i zawiązki niektórych owoców we wszystkich prawie ogrodach straszliwie poniszczone; cieplarnie porozbijane, altany zakładów fotograficznych zniszczone; w domach prywatnych potłuczonych jest także mnóstwo szyb.

---

* Podług doniesień z rozmaitych miejscowości **kraju Południowo-zachodniego,** piszą w gazecie „Kijewlanin:“ Ludność włościańska przyjęła **reformę wojskową** z przychylnością. Nawyknąwszy i wprzód do odbywania powinności wojskowej, poznaje ona teraz, że służba wojskowa przybiera więcej łagodny charakter i same termina służby znacznie skracają czas przebywania mieszkańców w szeregach wojska. Lud tutejszy, dodaje pomieniona gazeta, już nazwał ogólną powinność wojskową „Kozaczyzną.“

---

* „Ruski Mir“ głosi, że nowa **sieć dróg żelaznych** projektowana przez ministra dróg i komunikacji, zawiera w sobie linije następujące: 1) od Brianska do Brześcia, z odnogami na Grodno, Kowno i Kowel, 2) od Witebska, przez Mohilew do Homla, 3) od Bołgowa do Rygi, 4) od Romn do stacji Łozowej, na drodze Azowskiej, przez Połtawę, 5) od Nikołajewa przez Odessę, dla połączenia się z drogą sewastopolską; 6) od Kerczu, dla połączenia się z drogą sewastopolską, 7) od jednej ze stacji drogi Odeskiej do Nowosielic, przez Jampol, 8) pomiędzy rzekami Wołgą i Oką, 9) od stacji Uriupinskiej drogi Caricyńskiej, do jednego z punktów drogi Azowskiej, 10) od Rżewa do Wiaźmy, 11) od Odeskiej drogi żelaznej do twierdzy Bender, do granicy Mołdawskiej, w kierunku ku Galaczowi.

---

* W tych dniach nastąpiło, jak donoszą „St. Petersb. Wiedom.“ zamknięcie posiedzeń oddzielnej komissji co do kwestji **urządzenia miasta Sewastopola.** Na ostatniem posiedzeniu tej komissji rozstrzygniętą została kwestja dotycząca budowy bulwarów wzdłuż brzegu miejskiego zatoki południowej. Główne zarysy projektu komisji, który teraz ma być wprowadzony w wykonanie, polegają między innemi, na tem co następuje: 1) Na urządzenie bulwarów użyć 300,000 rubli metalicz., przeznaczonych na ulepszenie Sewastopola, podług ustawy drogi żelaznej łozowo-sewastopolskiej. — Summę tę użyć wyłącznie na urządzenie bulwarków, z niezbędnemi przyrządami dla wyładowywania i naładowywania statków; 2) przedłużenie bulwarków będzie zależało od wysokości summy, pozostałej z wydatków na koszta urządzenia wind i innych przyrządów dla ładowania i wyładowania statków; lecz z określonego przedłużenia obowiązkowem jest zrobienie kamiennego bulwaru długości osmdziesiąt sażeni przy projektowanym gmachu komory celnej, pozostały zaś bulwark ma być zbudowany w kierunku południowym; 3) gałęź portową drogi żelaznej zbudować podwójną, wzdłuż obrywu brzegu górzystego, tak, aby pomiędzy tą gałęzią a samym bulwarkiem pozostał plac nie mniejszej szerokości jak 24 sażenie, a przytem, aby gałęź drogi żelaznej szła nieodzownie z tyłu pakhauzów komory celnej.

---

* Do „Odeskiego Wiestnika" piszą z **Jałty,** że 17 i 18 kwietnia padał tam ciągły deszcz; następnie wszystkie góry, i oniemal samą Jałtę pokryły nieprzejrzane chmury; po dolinach zaś pędziły mgły z strasznym wichrem i zrobiło się bardzo chłodno. — Okazało się, że góry tameczne, od wierzchołka do stóp, **pokryte zostały śniegiem,** jakiego i w zimie nie widziano.

TELEGRAMY
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 2 czerwca. Na posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego, wniosek krańcowej lewicy, aby naprzód wzięto pod obrady prawo wyborcze polityczne, został odrzucony za pomocą przedwstępnego głosowania; projekt do prawa wyborczego odrzucony został 508 głosami przeciwko 189; wniosek p. Lacaze z lewicy, aby przystąpiono do obrad nad prawem wyborczem dopiero po uchwaleniu praw konstytucyjnych, odrzucony został 394 głosami przeciwko 317. Gambetta miał mowę w Auxerre, wymierzoną głównie przeciwko bonapartystom, jako demokracji cezarowej.

Madryt, 2 czerwca. W Medina i Paterna było usiłowanie powstania; powstańcy są nieliczni.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* W czwartek, w dzień Wniebowstąpienia Pańskiego, Najjaśniejszy Pan, jak podaje dziennik *Daily News*, znajdował się na Welbeck-street na uroczystem nabożeństwie w cerkwi prawosławnej, w towarzystwie Wielkiego Księcia Aleksego Aleksandrowicza i księżny Edynburgskiej. Cesarz i osoby Jego świty byli w mundurach, ponieważ pozostawało zaledwie pół godziny czasu pomiędzy powrotem Jego Cesarskiej Mości w cerkwi a wyjazdem Jego z Londynu, na życzenie zaś królowej wyjazd Najjaśniejszego Pana miał się odbyć z wielką paradą. Eskorta lejb-gwardji i dostojnicy świty królowej byli w wielkich mundurach; powozy galowe; służba w liberji galowej. O godzinie 12-ej sześć karet orszaku Cesarskiego opuściło pałac Buckingham, i przez Pall-Mall i West-Strand udały się do stacji Charing-cross, pośród masy widzów, odprowadzających Cesarza hucznemi „hura!" Na stacji oczekiwali na Najjaśniejszego Pana książę i księżna Walji, książę Artiur, książę Cambridge (którzy odprowadzali Jego Cesarską Mość do Gravesend), książę Chrystjan, książę Edward Sasko-Weimarski, dziekan Stanley i lady Augusta, jenerał Fleury i mnóstwo dostojników Anglji. Cesarz był w mundurze jeneralskim, Wielki Książę—w mundurze marynarki, książę Walji i książę Edynburgski —w mundurach Trinity-House; księżna Edynburgska miała ciemno-granatową suknię aksamitną z najwspanialszą mantylą, księżna Walji—jedwabną ciemno-oliwkową, z ubraniem jasno-płowem. Grała muzyka fuzyljerów szkockich, i o godzinie 20 minut na 1-ą, przy dźwiękach hymnu ruskiego, przy serdecznych życzeniach, ze strony odprowadzających, szczęśliwej podróży, Cesarz wyjechał z Londynu do Gravesend. Książę i księżna Edynburgscy odprowadzili Go do Gravesend; wice-hrabia Torrington i kapitan Wellesley delegowani byli do Vlessingen.

W Gravesend, od godziny 12, Cesarza oczekiwali na przystani miejscowy major i członkowie korporacji, 10 pułk huzarów księcia Artiura, admirał Hastings, mnóstwo oficerów marynarki i masa ludu, zapełniająca miejsca okolicznych galerij. Flota kanału, która otrzymała rozkaz eskortowania eskadry Cesarskiej, rozpalała ogień. Po przybyciu na przystań, Cesarz powiedział kilka łaskawych słów do majora Gravesendu, którego mu przedstawił książę Walji, następnie, w towarzystwie Najdostojniejszych Osób, wszedł do łodzi w celu zwiedzenia korwety „Witiaź." Przytem z „Witiazia," „Liwadji," „Dierżawy" i pancernika „Triumph," rozległy się salwy salutacji.

Tamiza w tej chwili przedstawiała prześliczny, ożywiony widok: tysiące statków, łodzi i łódek, migocąc się flagami i świątecznemi ubraniami, ślizgało się z biegiem i przeciw nurtowi; nad niemi wysoko w powietrzu wznosiły się orły Cesarskie i dymiące się kominy pancerników angielskich. Jeszcze zagrzmiały salutacje, kiedy Najdostojniejsi Goście z „Witiazia" przeszli na „Liwadję;" jeszcze raz salutacje i okrzyki pozdrowienia rozległy się w powietrzu, kiedy Cesarz ostatecznie wstąpił na „Dierżawę," gotową do odpłynięcia. Jeszcze blizko godzinę jednak trwało śniadanie. Nakoniec odezwały się sygnały z jachtu „Triumph;" osada „Witiazia" wystąpiła na burtę. Księżna Edynburgska pożegnawszy się z Najjaśniejszym Swym Ojcem, schodziła z jachtu do łodzi. Cesarz stojąc przy poręczy, smutnym wzrokiem patrzał za nią. Siadła do łodzi, działa zagrzmiały jeszcze raz, lud jeszcze raz krzyknął huczne „hura," Cesarz machnął kapeluszem i posłał ręką pocałunek Swej Najdostojniejszej córce. Łódź odpłynęła i wkrótce przybiła do przystani, zkąd Najdostojniejsze Osoby udały się wprost na pociąg do Londynu.

„Dierżawa" ruszyła o godzinie 3½, za nią popłynął do Vlessingen jacht „Galatea," a za nim „Liwadja." Najjaśniejszy Pan ciągle stał na pokładzie, w szarym paltocie i płaskiej czapce wojskowej. Pancerniki „Azincourt," „Nortumberland," „Sultan" „Devastation" i „Resistance" salutowały ostatni raz o godzinie 4 i powoli posunęły się za eskadrą Cesarską. Pozostałe na kanale statki salutowały jeszcze raz znikłą z oczu eskadrę o godzinie kwadrans na siódmą.

* *Ind. belge* podaje następujące szczegóły o przyjeździe Najjaśniejszego Pana do Brukselli.

Wcześnie przed oznaczonym czasem, stację północnej kolei żelaznej otoczył zbity, ożywiony, wesoły tłum, nie zwracając najmniejszej uwagi na wątpliwy stan nieba, zapowiadający burzę.

Dworzec był przyozdobiony narodowemi kolorami Rosji i Belgji: dwa bataljony grenadjerów, w wielkich mundurach, stały szpalerem w oczekiwaniu pociągu Cesarskiego.

W jednej z sal stacji zebrali się ministrowie, burmistrzowie, mnóstwo jenerałów i wyższych władz armji i gwardji obywatelskiej, oraz główni urzędnicy administracji kolei żelaznych, w wielkich mundurach, również jak i członkowie ciała dyplomatycznego. Cesarski pociąg stanął przed dworcem o godzinie 12½ i był powitany ruskim hymnem narodowym. Pociąg składał się z czterech dworskich wagonów. Z drugiego wysiedli Najjaśniejsi Cesarz Rosyjski i król belgów, w towarzystwie licznej świty.

Cesarz był w mundurze wojskowym i w kasku z kitą z białych piór, król — w galowym mundurze jeneralskim i w wstędze orderu św. Andrzeja.

Po przedstawieniach, które trwały nie dłużej nad dwie minuty, Najjaśniejsi Panowie i świta siedli do powozów dworskich, oczekujących przed dworcem; Najjaśniejszy Cesarz i król siedzieli sami w otwartym powozie. Orszak wyciągniętym kłusem skierował się ku bulwarowi ogrodu botanicznego, przeprowadzany radosnemi powitaniami.

Wojska były ustawione szpalerem po drodze orszaku. W liczbie ich znajdowało się nie mniej jak pięć pułków, nie należących do załogi brukselskiej.

O godzinie 12 i pół Jego Cesarska Mość przybył do pałacu, gdzie było zastawione śniadanie na 125 osób.

O godzinie 2 Cesarz pożegnał się z królem belgów i wyjechał do Ems.

* Do *Nordd. Alg. Ztng.* piszą z Meklemburg-Szwerynu pod 24 maja: „Z powodu pobytu Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Włodzimierza Aleksandrowicza przy naszym dworze wielko-książęcym, urządzone tu było kilka uroczystości. W tym tygodniu rodzina wielko-książęca z swym Wysokim Gościem odwiedziła poprzednią rezydencję naszego księstwa Ludwigslust, gdzie dla najdostojniejszych osób urządzone było świetne przyjęcie. Wysocy goście byli przyjmowani na stacji kolei żelaznej Ludwigslust, gdzie przybyli 19 maja o godzinie 2 po południu, przez wyższe władze miejscowe. Ulice były wspaniale przyozdobione w orły i sztandary. O godzinie 3-ej najdostojniejsze osoby udały się do willi Gustawa (dóbr jego wysokości księcia Wilhelma). O godzinie 6 w zamku był obiad dworski, na który rozesłano 150 zaproszeń oficerom, reprezentantom arystokracji i wyższym urzędnikom. O godzinie 9 zapalona została iluminacja. O godzinie 10 najdostojniejsze osoby odbyły przejażdżkę otwartym powozem po ulicach miasta, które literalnie zalane było ogniem. Na całej drodze witały ich pełne zapału okrzyki tłumu. Następnego dnia, po odprawieniu nabożeństwa w kaplicy greckiej, na którem znajdowała się rodzina wielko-książęca, odbyła się parada obydwóch pułków dragonów, po której oficerowie zostali zaproszeni do Casino na śniadanie tańcujące. O godzinie 7 wieczorem najdostojniejsze osoby odjechały do Szwerynu. Wczoraj wieczorem powróciły one z dwudniowej wycieczki do Rostock i Doberan, a we wtorek udają się wraz z swym Wysokim Gościem na kilka dni do Neu-Strelitz. Pobyt jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Włodzimierza Aleksandrowicza przy naszym dworze, potrwa, „jak utrzymują, do 2 lub 3 czerwca."

* Wiadomo, że parlament niemiecki przyjął podczas ostatnich posiedzeń swoich postanowienie dążące do wprowadzenia obowiązkowych ślubów cywilnych, we wszystkich państwach cesarstwa. Komitet prawny rady związkowej zalecił obecnie tej radzie, ażeby nie sankcjonowała tego postanowienia, nie dla tego iżby w zasadzie odrzucał reformę jaka się w niem zawiera, lecz z powodu, iż zdaniem jego projekt ów przyjęty przez parlament, zawiera wiele takich artykułów, których zastosowanie byłoby niemożebnem lub też przedstawiałoby ważne niedogodności. W zamian, komitet ów proponuje zaprosić kanclerza, ażeby sam z udziałem rządów związkowych wygotował projekt do prawa o wprowadzeniu obowiązkowych ślubów cywilnych i innych jeszcze instytucij w związku z tem będących. Też same właśnie instytucje są już przyjęte jak wiadomo w królestwie pruskiem a i prawa odnoszące się do nich zostały już sankcjonowane i ogłoszone. Lecz wprowadzenie ich w życie roztrąca się o wielkie trudności, tak iż pomimo gorliwości i czynności rozwiniętych przez rząd, nowy system nie przeszedł dotąd jeszcze w sferę rzeczywistości.

* Pewna korespondencja z Berlina zapewnia, że układy dotyczące nowego rozgraniczenia djecezji Nancy zostało już ukończone. Dzięki uprzejmej gotowości ze strony rządu francuzkiego, porozumiano się bez trudności o przyłączenie do djecyzji niemieckich tych parafij, które zostaną oddzielone od biskupstwa Nancy. Rząd francuzki również wziął na siebie wyjednanie zgody ze strony kurji rzymskiej na takie załatwienie kwestji.

---

* Prawa wyznaniowe w Austrji pozostają dotąd jeszcze martwą literą, gdyż dla wprowadzenia ich, potrzeba środków specjalnie prawnych, o inicjatywę których ministerstwo dbać się nie zdaje. — Dziennik kardynała prymasa M-ra Rauschera, wyjaśnia w sposób naiwny postawę duchowieństwa w obec tych praw, mówiąc: „Cofnęliśmy się w siebie samych, chociaż nie

byliśmy naciskani;" należy więc przypuszczać, iż wyższe duchowieństwo myśli tymczasowo zachowywać postawę bierną i wyczekującą, a skupić całą energję swej opozycji na wypadek, gdy środki rządowe lub specjalne rozporządzenie prawodawcze zmuszą je do wyjścia z takiej postawy.

* Z pierwszego przeczytania trudno sobie zdać sprawę z rezultatu sesji Zgromadzenia Narodowego, odbytej w dniu 30 maja, jak niemniej trudno jest ocenić doniosłość jaką mieć może postawa przyjęta wówczas przez rozmaite grupy parlamentarne. *Opinion nationale* słusznie powiada, że dla zrozumienia owych rozpraw trzeba znać algebrę. Jednakże większa część dzienników wieczornych zgadza się prawie na to, iż lewica nie ma powodu uskarżać się, gdyż posiedzenie z dnia 31 maja było poniekąd dalszym ciągiem i potwierdzeniem posiedzenia z dnia 16 t. m. Według słusznego zdania dziennika *République française*, który najlepiej streszcza osnowę ostatnich rozpraw, „też same grupy które utworzyły większość 64 głosów przeciwko księciu Broglie, stanęły znowu zgodnie dla odrzucenia propozycji p. Raudot. Polityka tych, którzy chcieli rządzić na sposób pp. Broglie i Batbie, powtórnie została potępioną. Po raz to drugi już izba oświadczyła konstytucjonistom z prawego środka, tak samo jak oświadczyła była p. Thiersowi przed rokiem, że ma ona wstręt do ustawodawstwa. Takie jest prawdziwe znaczenie tego głosowania, ciemnego dla tych którzy nie są wtajemniczeni w subtelności parlamentarne, lecz jasnego dla wszystkich ludzi politycznych. Jest to, krótko mówiąc, nowe wyznanie niedołężności Zgromadzenia."

* Depesze z Rzymu donoszą, iż izba deputowanych będzie prawdopodobnie rozwiązana w miesiącu sierpniu. Wybory ogólne nastąpią w miesiącu listopadzie. Zapewniają, iż w raporcie który przyłączony będzie do dekretu rozwiązującego izbę, ministerstwo wyrazi swój program. Lewica wyda także proklamację do wyborców.

* Jeden z hiszpańskich korespondentów dziennika *Liberté* podaje następujące wiadomości z Estelli, pod 25 kwietnia:

„Przybyłem do Estelli,—pisze on, — gdzie znajduje się teraz główna część armji Don Carlosa i gdzie wodzowie karlistowscy, po naradzie, postanowili przenieść główną swą kwaterę. Po smutku nieodłącznym od rejterady, nastąpiła stosunkowa spokojność, dzięki energji starego jenerała Elio, wszystkie usiłowania którego zmierzają do tego, żeby znowu wpoić ufność w swe wojska, zachwiane ostatniemi niepowodzeniami. Armja powoli reorganizuje się i do Estelli przybyły już nowe kontyngensa; obóz karlistowski ma obecnie powierzchowność prawdziwego jarmarku. Partyzanci karlistowscy jeżdżą po wszystkich drogach Biskai i Nawarry i odbywają przymusowe werbunki; zabierają wszystkich młodych ludzi, którzy wpadają im pod rękę, a to w imię obrażonej i zagrożonej przez republikanów religji. Don Carlos znajduje się jeszcze w Durango, gdzie zajmuje się reorganizacją swej armji. Żeby zapełnić liczne luki, spowodowane w jego szeregach przez ostatnie niepowodzenia, musiał uciec się do licznych awansów. Powiadają, że jenerał Elio będzie mianowany jeneralissimusem. Tymczasem Don Carlos wydaje proklamację po proklamacji. W obozie karlistowskim jest obfitość zapasów żywności. Zbierane gwałtem przez partyzantów karlistowskich, nadchodzą ze wszystkich stron do Estelli i Durango, ale za to Don Carlosowi brak nerwu wojny — pieniędzy. Wypłata żołdu odbywa się źle; zakupy zaś broni i przyrządów bojowych, dostarczanych przez kontrabandę, muszą odbywać się tylko za gotówkę. Dla tego Don Carlos zwraca się z rozpaczliwemi wezwaniami do wszystkich hiszpańskich i zagranicznych junt i wszędzie odbywają się składki na jego korzyść. Pozycje, zajmowane obecnie przez karlistów, są bardzo silne; wprawdzie nie mniej silne były pozycje, które zajmowali przed cofnięciem się, ale nied ość jest mieć pozycje, trzeba jeszcze je bronić, a do tego potrzebna jest ogromna artylerja, której właśnie nie mają karliści. Ich siły bojowe pod tym względem są daleko niższe od sił, jakiemi rozporządzają republikanie; karliści mogą wystawić w pole tylko dwadzieścia dwa działa, które jeszcze jako tako mogą odpowiadać na ogień artylerji wojsk rządowych. Dziwnem jest, jak udało się ocalić te działa podczas porażki; gdyby nie przytomność umysłu i energja jenerała Elio, cała artylerja karlistów niezawodnie dostała by się w ręce Echague, co znacznie uprościłoby następne działania wojenne. Według wiadomości zakomunikowanych z jeneralnego sztabu karlistów, na mocy danych urzędowych dokładny stan sił karlistowskich, rozproszonych po Hiszpanji, przedstawia się w następującym kształcie: 27,500 karlistów zajmuje Biskaję i Nawarrę; 2,800 znajduje się w Maeztrazzo; 6,000 rozproszone jest w prowincji Walencji. Dowództwo nad nimi objął niedawno Violentes, zająwszy miejsce Santesa. Co się tyczy 4,000 karlistów działających w Kastylji, pod dowództwem Marco, takowi widocznie nie mogą stawiać poważnego oporu. Z tego okazuje się że obecnie jeszcze wojska karlistowskie wynoszą do 40,000 ludzi. Nie mniej jednak w jeneralnym sztabie karlistów wszyscy teraz są tego zdania, że dalsze działania zaczepne możliwe są tylko w takim razie, jeżeli wybuchnie powstanie na wyspie Kubie, lub na południu Hiszpanji, które miało by następstwem odciągnięcie większej części wojsk republikańskich. Zapewniają że w imieniu Don Carlosa robione były propozycje jenerałowi Castillo i wielu innym wyższym oficerom armji republikańskiej, którzy wszyscy odrzucili złoto karlistowskie. Dnia 29 kwietnia Don Carlos miał odbyć przegląd swej armji i udzielić nowe awanse. Karliści nie stracili jeszcze zupełnie swego zapału i zdają się być bardzo ożywieni. Wszystkie oddziały armji karlistowskiej otrzymały rozkaz przyśpieszonym marszem udać się do Durango. Walna bitwa jak się zdaje, jest nieunikniona."

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Wersal, 30 maja.* Na dzisiejszem posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego toczyły się długo rozprawy nad ustanowieniem porządku dziennego. Podczas rozpraw tych deputowany Raudot, należący do prawicy, oświadczył, iż Zgromadzenie Narodowe jeżeli dalej będzie traciło czas i okaże się bezsilnem, będzie zmuszonem rozwiązać się. Wszelako może ono oddać krajowi jeszcze wielkie usługi. Proponuje on zatem, ażeby wzięto pod obrady naprzód prawo dotyczące wyborów municypalnych, a następnie prawo w przedmiocie organizacji władz gminnych. Przeciwko propozycji tej występują pp. Bethmont i Berenger z lewego środka, lecz takowa przyjęta została przez Zgromadzenie Narodowe w ostatecznem głosowaniu. *Ajencja Havas* upatruje w rezultacie tego głosowania dowód, iż nowemu ministerstwu zapewnioną jest większość izby, składająca się z wszystkich odcieniów prawicy. Ministerstwo nie złożyło żadnego oświadczenia podczas obrad nad wnioskiem Raudota.

* *Paryż, 30 maja.* Do *Ajencji Havas* donoszą z Hendaye z źródła karlistowskiego, pod datą dzisiejszą, iż wysłane z San-Sebastian wojska rządowe atakowały pięć bataljonów karlistowskich, osłaniające oblegających Hernani; wojska rządowe zostały odparte.

* *Madryt, 30 maja.* Mantilla mianowany został posłem hiszpańskim w Waszyngtonie. Mazo udał się do Wiednia, jako reprezentant Hiszpanji przy rządzie austro-węgierskim.

* *Santander, 30 maja.* Dowódzca karlistowski Lizarraga przerwał komunikację pomiędzy Hernani i San-Sebastian. Pomiędzy załogą w Hernani i karlistami miały miejsce żywe utarczki, przyczem obie strony poniosły znaczne straty.

* *Bern, 1 czerwca.* Rada narodowa obrała p. Feer-Herzoga (kanton Aargau) prezesem. Wice-prezesem obrany zostanie prawdopodobnie p. Ruckonnet. Członek rady stanów, p. Köchlin (kanton bazylejski) obrany został prezesem.

* *Bukareszt, 31 maja.* Pomiędzy Węgrami i Rununją podpisaną została konwencja w przedmiocie połączenia dróg żelaznych w Orsowie i Kronsztadzie. Właściwe roboty dokonane być mają w ciągu lat 4-ch. Proponowany zaś przez Węgry artykuł w przedmiocie taryfy został cofnięty.

* *Nowy-Jork, 30 maja.* Rochefort przybył tu dziś wieczorem w towarzystwie dwóch przyjaciół. Dzienniki ogłaszają list jego, w którym usiłuje on usprawiedliwić okrucieństwa i tracenia jakich dopuściła się komuna paryzka z 1871 r. tem, iż przedstawia takowe, jako konieczny odwet za postępowanie wojsk rządowych. Opisuje on jednocześnie cierpienia, na jakie wystawieni byli skazani na deportację członkowie komuny paryzkiej, tak w czasie przewozu, jak i podczas wygnania w Nowej-Kaledonji.

* Pomiędzy Szwajcarją a Stanami Zjednoczonemi Ameryki Północnej zawarty został traktat, na mocy którego, od 1-go lipca n. s., pomiędzy obu krajami będą przesyłane **listy otwarte**. Cena takiego listu frankowanego jest nader nizka: oznaczona ona jest na 10 centimów (około 3 kop.). — Listy otwarte będą posyłane przez Bremen i Hamburg. Inicjatywę w tej rzeczy powziął rząd związkowy szwajcarski.

* W Genewie rozpoczęła się, 22-go kwietnia, **licytacja kosztowności**, które się dostały miastu na mocy znanego testamentu księcia Brunświckiego. W ciągu czterech dni sprzedano kosztowności za 760,839 franków. Brylant mający bez mała 42 karaty, poszedł za 46,000 fr. — Najdroższym z sprzedanych przedmiotów był futerał na ordery, osypany brylantami; sprzedano go za 88,200 fr.

Oprócz jubilerów miejscowych, na licytacji znajdowali się także i jubilerowie z Rossji, Francji, Niemiec, Hollandji, Persji a nawet z Indij.

* Podług doniesień z Londynu, z daty 13-go maja, **Adelina Patti** wystąpiła tam w „Cyruliku Sewilskim" i miała ogromne powodzenie.

* W „Operze komicznej" wiedeńskiej, przygotowują do wystawienia, jak donosi gazeta „Neue Freie Presse" **jednoaktową operę Elli Adajewskiej** „Córka Bojara", której pierwsze przedstawienie było naznaczone na dzień 23 maja.— Główne role poruczono paniom: Minnie Hauk i Biedermann, oraz pp. Erl i Noletto.

* Wiadomo, że departament telegrafów w Anglji odstąpił **kilka drutów telegraficznych do rozporządzenia dzienników**. Teraz, podług doniesień gazet paryzkich, rząd francuzki uczynił podobne ustępstwo dla korespondentów gazet angielskich. Korespondent gazety „Times" pierwszy skorzystał z tej sposobności, i od 1 (13) maja posyła swe listy nie pocztą, lecz telegrafem.

* **Spis ludności**. Gazety podają rezultaty spisu ludności, dokonanego w Japonji w 1872 roku. Wszystkich mieszkańców w Japonji okazało się 33,240,466. Ludność tu dzieli się na siedm klas w składzie i liczbie następujących: książąt i księżn 29 głów; stanu szlacheckiego—2:666; sziroku czyli głównej klasy wojennej — 1,282,167; socu, czyli niższej klasy wojennej— 659,079; sędziów czyli szi—5,316, ofiarników buddystowskich 211,846 i ofiarnic 60,000; szintonistów 102,477 mężczyzn i 50,000 kobiet. Klasa ósma, właściwie lud prosty, składa się z 30,866,891 głów; mężczyzn i kobiet prawie równa ilość. Klasa ta dzieli się na 14 miljonów robotników, 1,300,000 kupców, 700,000 robotników i rzemieślników i 2 miljony osób wszelkich możebnych profesij.

* W gazecie *Figaro* czytamy: **Książę Metternich i hrabia Montebello pojedynkowali się 21-go maja**, o godzinie wpół do szóstej po południu, w Garche, w pobliżu St. Cloud. Wiadomo, że pojedynek odbywał się na szpady. Dwa starcia miały miejsce, a pojedynek trwał od 15 do 20 minnt. P. Montebello został raniony w część ręki od ramienia. Lekarz bezwłocznie wstrzymał pojedynek. Rana hrabiego Montebello nie jest ważna. Księżna Metternich dowiedziała się o pojedynku dopiero o godzinie siódmej. Książę wyjechał z domu w zwykłym czasie o godzinie drugiej, nie powiedziawszy nic nikomu, jak gdyby dla oddawania wizyt. Po powrocie do domu, zdołał tylko przebrać się, a następnie pojechał na obiad w gościnę."

* 16-go maja sprzedawano w **Londynie**, na ulicach i w sklepach gazeciarskich, **pierwszy numer nowej „Latarni."** Jest to zresztą „Latarnia" nie Rochefort'a, lecz gazeta tygodniowa bonapartystowska. Imperjaliści uprzedzili czerwonych i przywłaszczyli sobie tak znany tytuł gazety, dla tego, aby wcześniej już osłabić ton agitacji swego dawnego wroga. Nominalnie, wydawca również bonapartystowskiej Londyńskiej gazety „*Figaro*" jest zarazem i wydawcą „Latarni." — Pieniądze i natchnienie odbiera on wszakże z Chiselhurst.

Redaktor, **Mikołaj Berg**.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa dnia 22 maja (3 czerwca).

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Jutro*, we czwartek, opera **Straszny Dwór**. —Początek o godzinie 8-ej. — *Wczoraj*, było osób 837.

TEATR LETNI W OGRODZIE SASKIM. — *Dziś*, we środę, komedja w 3 aktach, **Zyzio**.— Początek o godzinie 8-ej. — *Jutro*, we czwartek, komedja **Zyzio**.— *Wczoraj*, było osób 262.

DOLINA SZWAJCARSKA. —*Jutro*, we czwartek, **koncert w ogrodzie** orkiestry warszawskiej pod dyrekcją Lewandowskiego i Kuhne, ze współudziałem orkiestry lejb gwardji Litewskiego pułku. — Program: — I. Tip-Tip, marsz Fahrbacha; Carnavals-Bilder, walc Straussa; Blumenlied, Langego; „Wiktoryna," polka, 1-y raz, Jana Tatarkiewicza; Uwertura z op. „Syrena," Aubera; Rotunda, kadrylle Straussa. — II. Polonez, Chopina; Banquet-walc, Straussa; „Medytacje Bacha", Gounoda; Tańce węgierskie, Brahmsa; Kongres muzyczny, potpourri Conradiego; Edward-mazur, Lewandowskiego. — Początek o godzinie 4 i pół. — Cena wejścia kop. 25.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

TIVOLI (przy ulicy Królewskiej).—*Dziś i codziennie*, **Koncert śpiewaków** z Londynu i Wiednia. — Początek o godzinie 8-ej wieczorem. — Cena wejścia kop. 45.

SZPITAL DZIECIĄTKA JEZUS.

Bezpłatna porada lekarska dla przychodzących chorych. Wejście przez drzwi główne od Wareckiego placu.

Choroby zewnętrzne w ogóle.

Dr *Orłowski* codziennie od 10 do 11 godziny rano.

Choroby organów moczo-płciowych:

We wtorki, czwartki i soboty od 11 do $11\frac{1}{2}$ godziny przed południem.

Choroby wewnętrzne.

Dr *Pogorzelski* codziennie od 9 do 10 godziny rano

Przyjmowanie chorych „W szpitalu świętego Rocha."

Codziennie od godziny 9-ej do 10-ej zrana, głównie zaś:

Choroby zewnętrzne—Dr *Stankiewicz*.

Choroby wewnętrzne—Dr *Obrębski*.

POCIĄGI NA DROGACH ŻELAZNYCH.

Warszawsko-Petersburgska.

Wychodzą (z Pragi).

Pociąg pośpieszny o godzinie 10 minut 30 wieczór.

Pociąg pasażerski o godz. 10 min. 30 rano.

Przychodzą (na Pragę) o godz. 6 z rana i o godz. 7 mini 5 wieczór.

Warszawsko-Wiedeńska.

Wychodzą z Warszawy:

Pociąg pośpieszny (klasa 1 i 2) o godz. 7 min. 20 rano.

Pociąg osobowy (4-ry klasy) o godz. 11 min. 10 rano.

Pociąg osobowo-miejscowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 12 po południu (dochodzi tylko do Petrokowa).

Do Łodzi wyjeżdża się z Warszawy pociągami: pośpiesznym o godzinie 7 min. 20 z rana i osobowym o godz. 11 min. 10 z rana.

Przychodzą do Warszawy:

Pośpieszny o godz. 8 min. 22 wieczorem.

Osobowy o godz. 5 min. 26 po południu.

Miejscowy (z Petrokowa) o godz. 10 min. 5 z rana.

Warszawsko-Terespolska.

Wychodzą (z Pragi):

Pociąg kurjerski (klasa 1 i 2) o godz. 6 min. 53 z rana.

Pociąg towarowo-osobowy (2 i 3 klasa) o godz. 11 min. 48 z rana.

Pociąg pocztowy 3 klasy o godz. 3 min. 43 po południu.

Przychodzą (na Pragę): o godz. 10 min. 3 w nocy; o godz. 7 min. 19 wieczorem; i o godz. 11 min. 28 z rana.

Warszawsko-Bydgoska.

Wychodzą z Warszawy:

Pociąg kurjerski (klasa 1 i 2) o godz. 3 po południu.

Pociąg osobowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 40 rano.

Pociąg osobowo-miejscowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 12 po południu (tylko do Kutna).

Przychodzą do Warszawy:

Kurjerski o godz. 2 min. 15 po południu.

Osobowy o godz. 9 min. 40 wieczorem.

Miejscowy o godz. 10 min. 5 z rana.

* W dniu 21 (2) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 53, wyzdrowiało 54, umarło 6, pozostało 1601 (mężczyzn 760, kobiet 851), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 143, kobiet 178.

Przyjechali: — Jenerał-majorowie: *Annenkow*, z Nowogeorgiewska, *Lachnicki*, z Wiednia, *Radoszewski*, z St. Petersburga.

Wyjechali:—Jenerał-lejtnant *Iwanow*, do Wiednia;—tajny radca *Charytonow*, i rzeczywiści radcowie stanu: *Eichler*, do Berlina, *Krotkow*, do Moskwy.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ
dnia 22 Maja (3 Czerwca) 1874 roku.

Weksle.		Żądano Rs.	k.	Płacono R.	k.
Berlin . . . . 100 Tal. . . .	2 m.	108	$22\frac{1}{2}$	108	$92\frac{1}{2}$
„ . . . . „ „ . . .	8 d.	108	—	107	70
Gdańsk . . . . „ „ . . .	2 m.	108	15	107	85
Hamburg . . . 300 B. Mk. . .	2 m.	108	$92\frac{1}{2}$	107	$62\frac{1}{2}$
Londyn . . . 1Ft. Szter. . .	3 m.	7	28	7	26
„	kr. ter.	—	—	—	—
Paryż . . . . 300 Frank . .	10 d.	87	60	87	30
„	„	—	—	—	—
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A. .	2 m.	96	75	—	—
„ . . . . à vista		97	65	—	—
Petersburg . . 100 Rsr. . . .	3 m.	98	75	98	50
„ . . . . „ „ . . .	3 d.	—	—	100	—
Moskwa . . . . „ „ . . .	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.					
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125		—	—	146	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100 . . .		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę		93	50	92	75
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.		—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100		72	50	—	—
Akcje „ „ po 500 rs.		—	—	75	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100		116	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100		100	—	—	—
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.		274	—	—	—
Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100		108	—	—	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.		—	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250		230	—	225	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125		123	—	—	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500 . .		515	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje cząstkowe z 1835 złp. 500 za sztukę		—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. lit. A. po złp. 300 sztukę.		—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę bezuponu . .		—	—	—	—
Dowody Komisji Centr. Likw. za rs. 100 . .		—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100		93	90	93	60
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 [1])		92	90	92	60
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 [2]) . . .		92	45	92	15
5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3]) . .		88	25	87	95
„ „ „ II Serja . .		87	25	86	95
5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4])		—	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 [5])		77	95	77	65
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100		—	—	—	—
i pożyczka rosyjska Stiglitza z 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100 .		97	75	96	75
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	100	—
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	—	—
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100 . .		172	75	171	75
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
„ „ „ 1866 rs. 100 . . .		168	50	167	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie		103	—	102	25

[1]) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. 1 k. $78\frac{8}{9}$.
[2]) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. 2 k. $23\frac{11}{18}$.
[3]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs.— k. $86\frac{1}{9}$.
[4]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. — k. $45\frac{15}{18}$.
[5]) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. — k. $2\frac{2}{9}$.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ

N. D. 3227.
MY ALEXANDER II.
Cesarz Wszech Rosji Król Polski
& & &
wiadomo czynimy iż,
Trybunał Handlowy w Warszawie,
w Imieniu Naszem
wydał wyrok następującej osnowy:

Obecni: Umieniecki Prezes, Sommer, Rejchman } Sędziowie. Działo się na sesji Trybunału Handlowego w Warszawie d. 17 (29) Maja 1874 roku.

(podpisano) Umieniecki Prezes.
(podp.) W. Andrychiewicz, Podpisarz.

Trybunał Handlowy w Warszawie,

Wrozpoznaniu wniosku Sędziego Komisarza masy upadłości Aleksandra Binenstock względem wyznaczenia nowego ostatecznego terminu do likwidacji dla wierzycieli niestawających uczynionego.

Na zasadzie art. 511 K. H. do likwidacji i werefikacji wierzytelności w masie upadłości Aleksandra Binenstock dla wierzycieli niestawających lub nie sprawdzających się jako to: Stanisława Cohn, Adolfa Ostbaum, Markusa Levy, Marcina Cohn prawonabywcy Leona Barbanell, Adolfa Barbanell, Wolfa Lapidus, Mośka Szynkman, Ludwika Libas, Juljana Hertz, Michała Goldhasr, Mozesa D. Cohn, Braci Asterbium, Maksymiljana Lubelskiego, Moritza Kajzersztejn w Warszawie, Richtera et Gladitsch w Saksonji, Abelsdorf et Meyer, Dawida Silber, Juljusza List, Ignacego Rosenthals et Com. Braci Proskaner w Berlinie, Salo Hahn w Wrocławiu zamieszkałych, Braci Cohn z Paryża a tu u Józefa Cohn et Comp. mających zamieszkanie prawne jak równie Wilchelman et Comp. z Ljonu i Lestianes freères u Stanisława Cohn także zamieszkanie prawne mających tudzież dla wszystkich innych dotąd wcale niewiadomych wierzycieli, termin nowy ostateczny dwumiesięczny poczynający się od daty publikacji pod prekluzją wyznacza; mocą tego w I. Instancji wydanego wyroku, podanie którego do Dziennika Warszawskiego, Gazety Sądowej i Gazety Handlowej Syndykom poleca.

(podp.) Umieniecki Prezes.
(podp.) Andrychewicz Podpisarz.

Zalecamy i rozkazujemy wszystkim Komornikom Sądowym aby wyrok niniejszy wyegzekwowali. Prokuratorom Królewskim aby tego dopilnowali. Komendantom i urzędnikom siły zbrojnej aby dodali pomocy wojskowej gdy o takową prawnie wezwani będą.

Za zgodność niniejszego wyciągu głównego wyroku z swym oryginałem na stemplu ceny kop. 15 spisanym świadczę i takowy wydaję Syndykom masy.

Warszawa d. 17 (29) Maja 1874 r.
Podpisarz Trybunału Handlowego w Warszawie, W. Andrychewicz.

Syndycy tymczasowi Masy upadłości Aleksandra Binensztok.

Zawiadamiają strony interesowane, iż dla dogodności wierzycieli wyznaczają się terminа stałe do likwidacji na dnie: 29 Maja (11 Czerwca) 1 (13), 6 (18), 8 (20), 13 (25), 15 (27) Czerwca, 20, 22, 27, 29 Czerwca (2, 4, 9, 11 Lipca), 4 (16), 11 (23) i 18 (30) Lipca r. b. zawsze o godzinie 6 z południa w Trybunale Handlowym w Warszawie pod Nr. 549 odbywać się mające.

Warszawa, d. 21 Maja (2 Czerwca) 1874 r.
Stanisław Cohn,
Seweryn Chmielewski.

N. D. 2182. *Sąd Kryminalny w Warszawie.*

Na zasadzie Najwyższego Ukazu z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. i postanowienia b. Rady Administracyjnej w Królestwie Polskiem z dnia 16 (28) Października 1856 r. wzywa zbiegłych za granicę:

1. Hersza Haskla 2-ch imion Kempińskiego syna Jakóba Lejby i Chany z Glicensztejnów lat 21 liczącego, furmana z m. Konina, w Sierpniu 1872 r.

2. Michała Gościmskiego b. właściciela dóbr Młodojewo w powiecie Słupeckim, Gubernji Kaliskiej w 1871 r. za pasportem do Londynu bezpowrotnie.

3. Wincentego Kozica, lat 30 liczącego, mieszkańca osady Bolesławice, gminy tegoż nazwiska, 15 Października 1872 r. do Prus.

4. Eliasza Bursztejn 40 lat liczącego, mieszkańca m. Wielunia, 11 Października 1872 r. do Ameryki.

4. Ewę Gryle 35 lat liczącą, mieszkankę gminy Praszki w powiecie Wieluńskim w m cu Październiku 1872 r. do Prus.

6. Lejb Kopydłowskiego lat 34 liczącego, mieszkańca gm. Praszki w powiecie Wieluńskim w m-cu Październiku 1872 r. do Prus.

7. Surę Moskowicz, lat 35 liczącą, mieszkankę gm. Praszki w powiecie Wieluńskim w m-cu Października 1872 r. do Prus.

8. Szmula Rusek, lat 59 liczącego, syna Mośka i Frajdy z Szwajcarów, rodem z gm. Bolesławiec, osady tegoż nazwiska, mieszkańca, osady i gminy Piątek w powiecie Łęczyckim w 1872 r. do Prus.

9. Rechlę v. Ruchlę Mordowicz lat 21 liczącą, córkę Hersza i Ruchli Lai z Królów rodem z m. Warty w powiecie Turekskim, mieszkankę osady Uniejów, w powiecie Turekskim w 1872 r. do m. Bostonu w Ameryce.

10. Mośka Wołkowicza lat 46 liczącego, syna Abrahama i Rojzy z Mosków, rodem z m. Alexandrowa, w powiecie Łęczyckim, felczera, mieszkańca m. Kleczewa w 1869 r. do Ameryki.

11. Surę Hindę 2-ch imion Wołowicz lat 46 liczącą, córkę Moszka Borucha i Racy z Boruszaków, rodem z m. Kleczewa w powiecie Słupeckim, żonę poprzedzającego razem z nim zbiegłą.

12. Borucha Wołkowicza lat 21 liczącego syna poprzedzających razem z niemi zbiegłego.

13. Antoniego Bednarowicza lat 39 liczącego, syna Stanisława, siodlarza mieszkańca m. Konina w m-cu Lipcu 1872 r. do Prus.

14. Jakóba Kempnera lat 37 liczącego, mieszkańca gm. Praszki w powiecie Wieluńskim w m-cu Październiku 1872 r. do Prus.

Aby pomienione osoby w przeciągu roku jednego, licząc od daty ogłoszenia niniejszego wezwania po raz trzeci w Dzienniku Warszawskim do tutejszego kraju powrócili, o powrocie swoim osobiście, lub za pośrednictwem najbliższej Władzy Policyjnej donieśli wzywającemu Sądowi, lub też aby w ciągu tegoż terminu nadesłali dowody usprawiedliwiające przyczynę, dla której nie powrócili na pierwsze wezwanie ich w gazetach przez władze tutejsze.

Sąd Kryminalny wreszcie ostrzega wzywanych, że w razie nie stawienia się w zakreślonym terminie, ulegną karze przewidywanej w art. 340 i 341 K. K. to jest: pozbawieniu wszelkich praw i bezpowrotnemu wygnaniu z Obrębu Cesarstwa i Królestwa, gdyby zaś powrócili po prawomocnym wyroku, skazującym ich na powyższą karę, ulegną zesłaniu na osiedlenie w Syberji.

Warszawa d. 12 (24) Marca 1874 r.
Prezes, Nowodworski.
Podpisarz, Rębalski.

OTWARCIE SPADKOWE,
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 3146. *Prokuratorja w Królestwie Polskiem.*

Po śmierci Wiktora Raczyńskiego, w roku 1869 w mieście Warszawie nastąpionej, pozostał spadek składający się z kwoty rs. 80 kop. 31 w depozycie Banku Polskiego zostającej.

Niżej podpisany Obrońca Prokuratorji wzywa strony do powyższego spadku interesowane, aby w ciągu sześciu miesięcy, od daty ogłoszenia pierwszych obwieszczeń, zgłosiły się z dowodami legitymacyjnemi do Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie po upływie albowiem bezskutecznym powyższego terminu, Prokuratorja na podstawie art. 768 i 811 K. C. fr. oraz postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 30 Stycznia (11 Lutego) 1842, przyjdzie do Trybunału z żądaniem o wprowadzenie Skarbu Królestwa w posiadanie rzeczonego spadku.

Warszawa d. 8 (20) Kwietnia 1874 r.
Aleksander Garszyński.

N. D. 3259. *Pisarz Kancelarji Hypotecznej miasta Warszawy.*

Z powodu śmierci:

1. Franciszki-Emilji Ejbl właścicielki nieruchomości Nr. 286 na Pradze.

2. Antoniego Młodziejewskiego wierzyciela rs. 700 kop. 76 na nieruchomościach Warszawskich Nr. 2509 i 2510A w Dziale IV pod Nr. 1 zabezpieczonych.

3. Jana Wasilewskiego współwłaściciela nieruchomości warszawskiej Nr. 1745.

4. Adolfa Sawickiego wierzyciela rs. 2100, na nieruchomości warszawskiej Nr. 2608 w Dziale IV pod Nr. 4, zabezpieczonych.

5. Wilhelma Dejnert współwierzyciela sumy rs. 9492 kop. 48 na nieruchomości warszawskiej Nr. 1082 w Dziale IV pod Nr. 2 zabezpieczonej.

6. *a* Marjanny z Maliszewskich Suskiej wdowy, *b* Andrzeja Suskiego, *c* Łukasza Suskiego, współwłaścicieli nieruchomości warszawskiej Nr. 2154.

7. Judy v Judki Lichtenberg współwierzyciela sumy rs. 3075, na nieruchomości warszawskiej Nr. 1551 w Dz. IV pod Nr. 2 zabezpieczonej.

8. Ewy-Wiktorji Michałowskiej współwłaścicielki nieruchomości warszawskiej Nr. 1697.

9. Gecla Maliniak współwłaściciela nieruchomości w Warszawie na Pradze pod Nr. 153 położonej, właściciela prawa dzierżawy współwłasności tej nieruchomości w Dz. III pod N. 4 zapisanego i wierzyciela sum: rs. 3,000 pod Nr. 8, rs. 900, pod Nr. 11 rs. 2600 pod Nr. 13, rs. 4000 pod Nr. 14 i rs. 1050 pod Nr. 18 Dz. IV wykazu tejże nieruchomości zabezpieczonych, toczy się postępowanie spadkowe do ukończenia którego termin na d. 29 Listopada (11 Grudnia) 1874 r. w kancelarji mej wyznaczam.

Warszawa d. 20 Maja (1 Czerwca) 1874 r.
Hube.

N. D. 3258. *Pisarz Kancelarji Hypotecznej m. Warszawy.*

Z powodu śmierci:

1. Abrachama Nochmana Rotenberg współwierzyciela ostrzeżenia dla rs. 180 w D. IV pod Nr. 10 wykazu nieruchomości Nr. 2327a zapisanego.

2. Dawida Nutman współwłaściciela nieruchomości warszawskiej Nr. 1614.

3. Marji Guabs wierzycielki rs. 375, z większej rs. 600 pozostałej w Dz. IV pod Nr. 4 wykazu nieruchomości Nr. 2563 zabezpieczonej.

4. Antoniego Quapil wierzyciela rs. 7500 w D. IV pod Nr. 2 wykazu nieruchomości Nr. 673B toczy się postępowanie spadkowe do ukończenia którego termin na d. 8 (20) Lipca 1874 r. w kancelarji mej wyznaczam.

Warszawa d. 20 Maja (1 Czerwca) 1874 r.
Hube.

N. D. 3218. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Po śmierci: 1. Wojciecha Tomaszewskiego, właściciela osady Górce litera A Nr. 6 *b* z okręgu Warszawskiego. 2. Lewka Perelmuter, wierzyciela sum: rs. 825 i rs. 900 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 2281*b* ubezpieczonych, otworzyły się spadki, do uregulowania których termin na dzień 17 (29) Sierpnia 1874 roku przed sobą wyznaczam.

Stanisław Rościszewski.

N. D. 1255. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Radomiu.*

Po śmierci: 1) Franciszka Wielobyckiego, współwłaściciela dóbr Józefów Paciorkowski z okręgu Kozienickiego; 2) Stanisława Kłodawskiego, wierzyciela sumy rs. 75 na nieruchomości miasta Radomia Nr. hyp. 94 pod poz. 3 działu IV zabezpieczonej, oraz 3) Aleksandra-Norberta Kudelskiego i Antoniego Grott, współwłaścicieli nieruchomości w mieście Radomiu № hyp. 90 oznaczonej; otworzyły się spadki, do regulacji których, termin na dzień 2 (14) Września r. b. w Kancelarji mojej wyznaczam.

Radom d. 16 (28) Lutego 1374 r.
Bolesław Ettinger.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 3077. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Dnia 10 (22) Czerwca r. b. o godzinie 12-ej w południe odbywać się będzie w Sali licytacyjnej Magistratu M. Warszawy licytacja na dostawę w ciągu roku 1875.

A. dla Warszawskiej Straży Ogniowej: oleju do oświetlania M. Warszawy i przedmieścia Pragi, oraz latarni w zabudowaniach Straży Ogniowej znajdujących się około 48,000 funtów z których $^3/_4$ części rzepakowego, a $^1/_4$ konopnego.

B. dla Warszawskiej Straży Policyjnej: oleju rzepakowego do oświetlania czatowni około 2,600 funtów, knotów bawełnianych arszynów 560.

Licytacja odbywać się będzie głośna.

Niestawający do licytacji mogą składać lub nadsyłać na ręce p. o. Prezydenta Miasta w Sali licytacyjnej Magistratu w dniu do licytacji oznaczonym do godziny 12-ej w południe, deklaracje opieczętowane na papierze stemplowym ceny kop 70 podług podającego się poniżej wzoru, w których wyraźnie literami bez skrobań poprawek i przekreśleń wypiszą ceny po jakich podejmują się powyższej dostawy.

Otworzenie złożonych deklaracji nastąpi zaraz po ukończeniu licytacji głośnej.

Przystępujący do licytacji powinni przy prośbie na stemplu ceny kop. 70 jak również, składający deklarację, dołączyć kwit Kasy Głównej Ekonomicznej M. Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 812 i na koszta ogłoszenia rs. 25, które nie utrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Warunki i wzory są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . składam niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawy w ciągu roku 1875 (wypisać szczegółowo z ogłoszenia przedmiot dostawy z cenami po jakich takową podejmuje się dostarczyć) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej M. Warszawy vadium w ilości rs. 812 i na koszta ogłoszenia rs. 25 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia Mca i roku (podpisać wyraźnie imię i Nazwisko).

Warszawa d. 14 (26) Maja 1874 r.
(2—3)

N. D. 3096. Dyrekcja Dróg Żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej.

Podaje do publicznej wiadomości;
Warunki konkurencji.

Na podjęcie wykonania robót ziemnych, brukarskich, mularskich wraz z Grabarską i Ciesielskich, przy budowie nowej stacji towarowej drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej w Warszawie.

§ 1.

Plany i kosztorysy, będące podstawą do wykonania powyższych robót, mogą być przejrzane w Biórze Technicznem drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej każdodziennie, z wyjątkiem niedziel i świąt, w godzinach biurowych.

§ 2.

Współubiegający się o podjęcie rzeczonych robót winien złożyć w kasie Głównej dróg żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko Bydgoskiej vadium rs. 12,500

Vadium złożonem być może w gotowiznie lub papierach publicznych rządowych, lub przez Rząd gwarantowanych, listach zastawnych ziemskich lub miasta Warszawy, oraz w akcjach i obligacjach drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej z bieżącemi kuponami, po kursie giełdy Warszawskiej, w dacie poprzedzającej termin złożenia deklaracji.

§ 3.

Złożone w kassie Głównej dróg żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej vadia, zwrócone będą w całości nie utrzymującym się przy konkurencji po upływie dni ośmiu od daty odbycia konkurencji.

Od złożonego vadium, choćby nawet w gotowiźnie złożonem zostało, żadne procenta płacone nie będą.

§ 4

Współubiegający się o podjęcie wyszczególnienych wyżej robót winien najpóźniej do godziny 11-ej z rana dnia 6 (18) Czerwca 1874 r. złożyć lub nadesłać franco do Dyrekcji dróg żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej deklarację treści następującej:

Deklaracja na wykonanie robót ziemnych, brukarskich, mularskich wraz z grabarskiemi i ciesielskich, przy budowie stacji towarowej drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej w Warszawie.

Na podstawie znanych mi planów i kosztorysów, tudzież warunków ogólnych i szczegółowych (technicznych), podejmuję się wykonania robót ziemnych, brukarskich, mularskich wraz z grabarskiemi i ciesielskich, przy budowie stacji towarowej drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej w Warszawie, deklarując odstąpić od ogólnej summy kosztorysowej tychże robót, rub sr. 275661 kop. 93½ wynoszącej; procent . . . . (wypisać literami) odstąpienie tego procentu odnosi się zarówno do ogólnej sumy kosztorysowej, jak i do wszystkich szczegółowych cen, w kosztorysach na pomienione roboty zamieszczonych.

Kwit Kassy Głównej dróg żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bygoskiej no złożone przezemnie vadium rub. 12500 (wyszczególnić w jakich wartościach) załączam.

w Warszawie dnia 1874 r.

Podpis (imię, nazwisko i miejsce zamieszkania współubiegającego się.)

Deklaracje winny być opieczętowane i opatrzone napisem.

Deklaracja na wykonanie robót przy budowie stacji towarowej drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej w Warszawie.

§ 5.

W dniu 6 (18) Czerwca 1874 r. o godzinie 11-ej z rana, w sali dworca dróg żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej w Warszawie, nastąpi otwarcie deklaracji i odczytanie ich w obec współubiegających się.

Z czynności tej spisanym będzie protokół.

§ 6.

Zarząd drogi żelaznej zastrzega sobie tydzień czasu do szczegółowego rozpoznania złożonych deklaracji i zachowuje sobie prawo wyboru pomiędzy współubiegającymi się bez względu na wysokość odstąpionych przez nich procentów.

Zarząd zachowuje sobie również prawo nie uwzględnienia żadnej z podanych deklaracji i poczytania konkurencji za niedoszłą do skutku.

§ 7.

Utrzymujący się przy konkurencji. winien w ciągu dni ośmiu, od daty otrzymanego o tem zawiadomienia, zawrzeć z Dyrekcją dróg żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej kontrakt; o podjęcie entreprzy na warunkach w deklaracji swej podanych, nie mniej uzupełnić kaucję do wysokości rs. 25000; w przeciwnym razie, z upływem powyższego ośmiodniowego terminu, złożone przez niego rs. 12500 vadium, bez potrzeby wzywania i stawiania w zwłoce, przepadnie i, jako dobrowolnie umówiona kara vadialna, przejdzie na własność Towarzystwa drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, które tem samem przestając być zobowiązanem względem przedsiębiercy i władnem będzie wykonanie robót, komu za stosowne uzna powierzyć.

§ 8.

Powyższe warunki konkurencji, podpisane przez współubiegającego się, dołączone być winny do złożonej przez niego deklaracji.

Warszawa d 14 (26) Maja 1874 r.
1—3

N. D. 3232 *Pisarz Trybunału Cywilnego w Radomiu*

Podaje do wiadomości, że na żądanie Emilji z Lasockich Sochackiej Józefa Sochackiego b. urzędnika żony w Radomiu wraz z mężem zamieszkałej w asystencji tegoż czyniącej, zamieszkanie prawne poprzednio u Władysława Jawornickiego a obecnie u Leona Romanowskiego Patrona Trybunału Cywilnego w Radomiu obrane mającej w poszukiwaniu sumy rs. 1350, aktem Piotra Wojciechowskiego Komornika przy Trybunale w Radomiu z d. 17 (29) Listopada 1870 r. zajęte zostały na przymusową przedaż

DOBRA CZEKAJÓW

składające się z osady Czekajów v. Ostoja w gminie Jedlińsk, parafji Lisów okręgu i gubernji Radomskiej położone a należące do Jana i Juljanny z Osten-Sackenów małżonków Jakobich obywateli krajowych tamże zamieszkałych odległe od Radomia mil 3, mające rozległości morg 45 prętów 225 gruntu w glebie żytniej rodzajnej; łąk, pastwisk i nieużytków niema.

Budowle są takie: dom mieszkalny z drzewa pod gontem, browar i spichrz z drzewa pod gontem z piwnicami murowanemi, w browarze są: kocioł miedziany, 3 kadzie drewniane żelaznemi obręczami okute i kilsztok z bali sosnowych. Studnia drzewem cembrowana z pompą i rynnami, czworaki, chlewy pod gontem z drzewa, stodoła z drzewa pod słomą i chlewy pod gontem i obora pod słomą, piwnica z drzewa, karczma z drzewa pod gontem ze stajnią, studnia cembrowana, inwentarz miejscowy jest taki: 4 konie, 2 krowy, 2 wozy, 2 pługi, 2 brony.

Opłata rocana na Kancelarją gminną wynosi rs. 4, a podatki skarbowe rs. 42 kop. 96, razem rs. 46 kop. 96.

Akt zajęcia doręczony Wójtowi gminy Jedlińsk Brudnosowi i Pisarzowi Sądu Pokoju w Radomiu Ppwłowi Kozłowskiemu dnia 9 (21) Grudnia 1870 r.

Wniesiony do księgi wieczystej d. 11 (23) Stycznia z. b. a wpisany do księgi zaaresztowań w kancelarji Pisarza Trybunału w Radomiu d. 22 Stycznia (3 Lutego) r. b.

Pierwsze ogłoszenie warunków przedaży nastąpi w d. 9 (21) Marca r. b. o godzinie 10 z rana na posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Obszerniejszy opis dóbr i warunki przedaży będą do przejrzenia w Kancelarji Pisarza Trybnnału i u Leona Romanowskiego Patrona w miejsce Jawornickiego przedaż tę popierającego.

Radom d. 23 Stycznia (4 Lutego) 1871 r.
Szczuka.

Jako kopja tego obwieszczenia wywieszona została w dniu dzisiejszym na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału Cywilnego poświadczam.

Radom d. 23 Stycznia (4 Lutego) 1871 r.
Szczuka.

Po trzechkrotnem ogłoszeniu warunków przedaży do przygotowawczej przedaży oznaczono termin na d. 11 (23) Maja r. b. godzinę 10 rana. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1800 a w braku licytantów od ⅔ części tej sumy to jest od sumy rs. 1200.

Radom d. 7 (19) Kwietnia 1871 r.
Szczuka.

W terminie powyższym przysądzenie przygotowawcze dobra Czekajów vel Ostoja, Emilj z Lasockich Józefa Sochackiego żonie za sumę rs. 1,200 i termin do sprzedaży stanowczej naznaczono na d. 24 Czerwca (6 Lipca) r. b. godzinę 10 z rana, termin ten jednak spełzł z powodu zaszłych sporów, po usunięciu których wyrokiem Trybunału Cywilnego w Radomiu z dnia 24 Września (6 Października) r. b. naznaczony został nowy termin do przedaży stanowczej na d. 24 Listopada (6 Grudnia) r. b. godzinę 10 z rana.

Rdom d. 25 Września (7 Października) 1817 r.
Szczuka.

W terminie powyższym przedaż stanowcza nie odbyła się z powodu założonej przez małżonków Jakobi skargi do Rządzącego Senatu na wyroki Sądu Apelacyjnego Królestwa z d. 24 Czerwca (6 Lipca) i 5 (17) Sierpnia 1871 r. skarga ta wyrokiem Rządzącego Senatu z d. 23 Września (5 Października) r. b. oddaloną została va dium tylko do rs. 300 obniżono. W skutku spełznięcia terminu wyrokiem Trybunału tutejszego z d. 12 (24) Października r. b. oznaczony został nowy termin do sprzedaży stanowczej dóbr Czekajowa vel Ostoja na d. 1 (13) Grudnia r. b. godzinę 10 z rana, i w tym terminie przedaż odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Radom d. 13 (25) Października 1872 r.
Szczuka.

W terminie powyżej oznaczonym przedaż do skutku nie doszła, z powodu wyniesionego do Trybunała żądania przez małonków Jakobi a dozwolenie taksy dóbr Czekajowa, Trybunał wyrokiem z dnia 17 (29) Listopada 1872 r. taxę w terminie prekluzyjnym dozwolił sporządzić im. małżonkowie Jakobi od wyroku tego założyli apelacją którą Sąd Apelacyjny wyrokiem z d. 15 (27) Marca r. b. oddalił.

W skutku czego nowy termin do przedaży stanowczej rzeczonych dóbr Czekajowa, Trybunał wyrokiem ilacyjnym z d. 2 (14) Maja r. b. na d. 19 Czerwca (1 Lipca) r. b. godzinę 10 z rana oznaczył, w tym więc terminie przedaż odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Czyni się wzmianka, że w miejsce Leona Romanowskiego Patrona sprzedaż popiera dalej Stanisław Przyłuski Patron Trybunału w Radomiu zamieszkały, u którego Sochaccy obierają dla siebie zamieszkanie prawne.

Radom d. 4 (16) Maja 1873 r.
Szczuka.

W terminie powyżej oznaczonym przedaż do skutku nie doszła z powodu założonej przez małżonków Jakobi skargi na wyrok Sądu Apelacyjnego z d. 15 (27) Marca r. b. skarga ta wyrokiem Rządzącego Senatu z dnia 4 (16) Września r. b. oddaloną została, w skutku czego wyrokiem Trybunału Cywilnego w Radomiu z d. 19 (31) Października r. b. naznaczony został nowy termin do przedaży stanowczej dóbr Czekajowa vel Ostoja na d. 15 (27) Lutego 1874 r. godzinę 10 z rana i w tym terminie przedaż odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Radomiu

Radom d. 23 Paź. (4 Listopada) 1873 r.
Szczuka.

W powyżej wyznaczonym terminie, z powodu że nikt z chęcią do licytacji od sumy rs. 5000 przez biegłych na szacunek oznaczony a następnie od ⅔ części tejże sumy odbytej nie zgłosił się. Sochaccy zyskali w Trybunale tutejszym wyrok na dzień 9 (21) Maja r. b. obniżający szacunek Czekajowa do rs. 2,222 k. 22 i od tej sumy a na przypadek braku dokumentów to od rs. 1200 sprzedaż odbyć postanawiający i wyznaczający termin do stanowczej przedaży na d. 26 Czerwca (8 Lipca) r. b. godzinę 10 z rana, w tym więc dniu przedaż odbywać się będzie na audjencji Trzbunału Cywilnego w Radomiu.

Radom d. 16 (28) Maja 1874 r.
Szczuka.

N. D. 3223.

Podpisany Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod № 482 zamieszkały, wiadomo czyni, iż z mocy wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie, w sprawie między Julją z Elsnerów Mrozowską, Józefa Mrozowskiego obywatela małżonką, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącą, czyli obojgiem małżonkami Mrozowskiemi, w Warszawie pod Nr. 482 zamieszkałymi; Laurą z Elsnerów Hordliczko Wilchelma Hordliczko obywatela małżonką, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącą, czyli obojgiem małżonkami Hordliczko; Amelją Elsner, panną pełnoletnią, w Warszawie pod Nr. 476D zamieszkałymi, zamieszkanie zaś prawne do niniejszego interesu u podpisanego Adwokata obrane mającymi; a Bogumiłą-Anielą z Jędrzejewskich Elsner po Aleksandrze Elsner pozostałą wdową, w imieniu własnem, oraz jako główną opiekunką nieletniej Maryi, Apolinary Elsner, w Warszawie pod Nr. 1345 zamieszkałą i Janem Elsner obywatelem, w Warszawie pod N. 476D zamieszkałym, w imieniu własnem, oraz jako opiekunem przydanym wyżej wspomnionej nieletniej, działającymi, w d. 4 (16) Stycznia 1874 r. zapadłego, dział majątku ruchomego i nieruchomego po Samuelu-Benjaminie Elsner pozostałego, nakazującego, sprzedaną zostanie w drodze działów, przez publiczną licytację w Trybunale Cywilnym w Warszawie odbyć się mającą;

NIERUCHOMOŚĆ

pod № 476*D* w Warszawie przy ulicy Nowo-Senatorskiej, w cyrkule Zamkowym, w jurisdikcji Sądu Pokoju Wydziału II, na gruncie dziedzicznym położona, współwłasność Julji z Elsnerów Mrozowskiej, Laury z Elsnerów Hordliczko, Amelji Elsner, nieletniej Maryi-Apolinary Elsner, oraz Jana Elsner stanowiąca, około łokci kwadratowych 8656 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

a) Dom frontowy, masiv murowany z cegły palonej na wapno, pokryty w połowie dachówką holenderką, w połowie blachą żelazną, o parterze, pierwszem i drugiem piętrze, długi łokci 116, szeroki łokci 23, wysoki łokci 19.

b) Oficyna w podwórzu po prawej stronie położona masiv murowana, z cegły palonej na wapno, o parterze, pierwszem i drugiem piętrze, pokryta blachą żelazną, długa łokci 19¾, szeroka łokci 13, wysoka łokci 19, wraz z przystawką masiv murowaną, z cegły palonej na wapno o dwóch piętrach, pokryta blachą żelazną, długości łokci 4½, szerokości łokci 8¼, wysokości łokci 19.

c) Oficyna wprost bramy, w podwórzu położona, masiv murowana, z cegły palonej na wapno, o parterze i pierwszem piętrze, pokryta dachówką holenderką, długości łokci 57, szerokości łokci 15, wysokości łokci 11½.

d) Oficyna po lewej stronie, masiv murowana, o parterze i piętrze, pokryta blachą żelazną, składająca się z dwóch części:

Część *a*) długa łokci 23, szeroka łokci 12¼, wysoka łokci 11½.

Część *b*) długa łokci 8½, szeroka łokci 8, wysoka łokci 11½.

e) Oficyna wprost bramy stojąca, masiv murowana, z cegły palonej na wapno o parterze i piętrze, pokryta dachówką holenderką, długa łokci 62, szeroka łokci 8½, wysoka łokci 12.

f) Składy po prawej stronie w drugiem podwórzu stojące, masiv murowane, z cegły palonej na wapno, o parterze, pokryte dachówką karpiówką, długości łokci 16½, szerokości łokci 12, wysokości łokci 5, wraz z przystawką długości łokci 7, szerokości łokci 5, wysokości łokci 5.

g) Stajnia i wozownia wprost bramy, w drugiem podwórzu stojące, masiv murowane, z cegły palonej na wapno, pokryte dachówką holenderką, długości łokci 34¼, szerokości łokci 9, wysokości łokci 5.

h) Kloaki z komórkami z drzewa pokryte blachą, o parterze i piętrze, długości łokci 8, szerokości łokci 5, wysokości łokci 8.

i) Przystawka z drzewa, pokryta tekturą smołowcową, długości łokci 9, szerokości łokci 7, wysokości łokci 5¼.

k) Studnia balami cembrowana wraz z pompą.

l) Bruk z kamieni polnych w podwórzu.

m) Grunt dziedziczny.

Obszerniejsze opisanie rzeczonej nieruchomości, znajduje się w relacji biegłych w Kancelarji Podpisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału II pod Nr. 549 i u podpisanego Adwokata złożonej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 150,267 kop. 50½ jako szacunku taksą biegłych wykrytego.

Vadium wynosi rs. 15,000.

Do odbycia sprzedaży wyżej wspomnionej nieruchomości, delegowanym jest W. Felicjan Lewandowski Sędzia Trybunału.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbyła się w dniu 5 (17) Kwietnia 1874 r. w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale II pod Nr. 549, a dnia 17 (29) Maja 1874 r. o godzinie 2 z południa w tymże Wydziale odbędzie się druga publikacja a zarazem przygotowawcze przysądzenie.

Zbiór objaśnień i warunków sprzedaży przejrzany być może w Kancelarji Podpisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału II, u podpisanego Adwokata pod Nr. 482, u Jana Elsnera, oraz u Amelji Elsner w sprzedawanej nieruchomości zamieszkałych.

Warszawa d. 10 (22) Kwietnia 1874 r.
Ludwik Marczewski, Adwokat.

Następnie po odbyciu w d. 17 (29) Maja 1874 r., drugiej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, a zarazem przygotowawczego przysądzenia, termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości, wyznaczony został na dzień 31 Maja (12 Czerwca) 1874 r. godzinę 1½ z południa, który to termin odbędzie się w dniu powyższym w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału II pod Nr. 549 przed delegowanym Sędzią Felicjanem Lewandowskim. Licytacja rozpocznie się od sumy rs 150,267 k. 50½, jako szacunku taksą biegłych wykrytego. Vadium wynosi rs. 15,000.

Warszawa d. 20 Maja (1 Czerwca) 1874 r.
Ludwik Marczewski, Adwokat.

N. D. 3224.

Podpisany Obrońca przy Senacie, w Warszawie pod Nr. 471b zamieszkały, ogłasza i obwieszcza, iż na mocy wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie d. 7 (19) Grudnia 1873 r. zaocznie zapadłego, między:

1. Anielą z Le Brunów Godlewską, żoną Antoniego Godlewskiego właściciela dóbr Kamionna, w powiecie Węgrowskim położonych, działającą w asystencji i za upoważnieniem męża wraz z tymże w dobrach Kamionna zamieszkałą, przez Karola Thieme Obrońcę przy Senacie stawającą;

A.

Współsukcesorami niegdy Marcelego Le Brun właściciela nieruchomości Nr. 1531A w Warszawie jako to:

2. Antonim Godlewskim, obywatelem, w dobrach Kamionna, powiecie Węgrowskim zamieszkałym, opiekunem głównym nieletniego Aleksandra, Piotra, Ludwika Le Brun.

3. Ludwikiem Lesznowskim emerytem, w Warszawie pod Nr. 557 zamieszkałym, opiekunem przydanym tegoż nieletniego, któremu nadto przez uchwałę rady familijnej z d. 11 (23) Grudnia 1873 r. dodany został opiekun szczególny, do działów Stanisław Ostrowski obywatel, w Warszawie pod Nr. 809 zamieszkały.

4. Aleksandrą, Marją, Leonją Werner nieletnią, usamowolnioną, działającą, w asystencji ojca i Kuratora Antoniego Werner Pisarza Sądu Apelacyjnego, w Warszawie pod Nr. 1576a zamieszkałego, z drugiej strony.

Sprzedaną będzie w drodze działów, przez publiczną licytację w Trybunale Cywilnym w Warszawie w Wydziale III przed W. Józefem Sadkowskim Sędzią tegoż Trybunału delegowanym.

NIERUCHOMOŚĆ pod № 1531 A

przy ulicy Chmielnej, w gminie Magistratu miasta Warszawy, cyrkule VIII, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału III na gruncie emfiteutycznym położona.

Posesja Nr. 1531a zawiera podług opisu i taksy przez biegłych dokonanych, gruntu łokci kwadratowych 2397½. Obejmuje następujące zabudowania:

1. Dom frontowy masiv murowany o parterze i dwóch piętrach z suterenami.
2. Przejście do oficyny.
3. Oficynę z prawej strony w podwórzu.
4. Oficynę poprzeczną.
5. Drwalnię o parterze i piętrze.
6. Sztachety.
7. Studnię.
8. Kloaki.
9. Śmietnik.
10. Parkan murowany.
11. Parkan drewniany.
12. Chodnik drewniany środkiem podwórza.
13. Trzy mostki z bali.
14. Drzewa dzikie i owocowe, oraz krzewy w ogrodzie.
15. Bruk z kamieni polnych.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbyła się w dniu 5 (17) Kwietnia 1874 r., termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia oznaczony został na d. 17 (29) Maja 1874 r. godzinę 2 po połndniu. Sprzedaż odbędzie się w terminie ostatecznego przysądzenia jaki Sędzia delegowany oznaczy, w sali audjencjonalnej Wydziału III Trybunału Cywilnego w Warszawie pod N. 549 posiedzenia odbywającego. O terminie tym przez obwieszczenia doniesionem będzie.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 34,605 kopiejek 95¼ jako taksy przez biegłych wynalezionej, a wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie d. 18 (30) Marca 1874 r. zatwierdzonej.

Taksa placu nieruchomości, zbiór objaśnień i warunki, mogą być przejrzane w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego, Wydziału III w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego, albo u popierającego sprzedaż Karola Thieme Obrońcy przy Senacie pod N. 471b zamieszkałego.

Warszawa d. 11 (23) Kwietnia 1874 r.
Karol Thieme,
Obrońca przy Senacie.

Po odbyciu w d. 17 (29) Maja 1874 r. drugiego ogłoszenia i zarazem przygotowawczego przysądzenia nieruchomości w Warszawie pod N. 1531A położonej, termin do ostatecznego przysądzenia wyznaczony został na d. 3 (15) Czerwca 1874 r. godzinę 2-gą z południa, i odbędzie się w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale III przed W. Sadkowskim Sędzią tegoż Trybunału delegowanym.

Warszawa d. 20 Maja (1 Czerwca) 1874 r.
Karol Thieme,
Obrońca przy Senacie.

N. D. 3225. *Komornik przy Trybunale Cywilnym w Warszawie.*

Wiadomo czyni, iż prawnie zajęte ruchomości, jako to: fortepjan, meble machoniowe, jesionowe, komody, szafy, łóżka żelazne, lampa, samowar, szlafrok, dywan, zegar, etażerka i t. p. w Warszawie na placu Grzybów zwanym w dniu 24 Maja (5 Czerwca) r. b. o godzinie 9 z rana, przez publiczną licytację sprzedane będą.

Jan Kowalski (№ 278)

N. D. 3215. Prawnie zajęte ruchomości jako to: dorożka na szafir malowana o 4 kołach na angielskich resorach z dyszlem Nr. 530 oznaczona, w dniu 24 Maja (5 Czerwca) 1874 r. o godzinie 2 z południa na Grzybowie, oraz meble jesionowe, zegar, książki hebrajskie, płutno, lichtarzyki i t. p., w tymże dniu o godzinie 10 z rana za Żelazną bramą, i meble jesionowe, sosnowe, lustra, lampa, garderoba damska, rądle i t. p., w dniu 27 Maja (8 Czerwca) t. r. o godzinie 12 z południa za Żelazną bramą, meble machoniowe, jesionowe, sosnowe, lampa, lichtarze, bielizna, garderoba damska i męzka i t. p., w dniu 30 Maja (11 Czerwca) r. b. o godzinie 12 z południa za Żelazną bramą, a nadto: garderoba męzka, algierka futrzana, rądle, poszewki, tałes i twilym, miary, wagi i gwichty, bufet sosnowy i t. p., w dniu 31 Maja (12 Czerwca) 1874 r. o godzinie 10 z rana na Muranowie, na placach targowych w Warszawie, przez publiczną głośną in plus licytację sprzedane będą.

H. Kietliński, Komornik.
(ulica Bielańska Nr. 14 nowy)

N. D. 3230. W dniu 24 Maja (5 Czerwca) r. b. o godzinie 12 w południe, kapelusze ryżowe, słomkowe, ceratowe, czapeczki, kołnierzyki, klamerki, pióra do kapeluszy, szafy i rygały sklepowe, zegar, lampa, lustro, sprzedane zostaną przez publiczną licytację na gruncie nieruchomości N. 1768 w Warszawie, a to na mocy upoważnienia Trybunału Cywilnego w Warszawie z d. 17 (29) Maja r. b. Nr. 5255.

Walenty Listopad, Komornik.

N. D. 3216. W dniu 24 Maja (5 Czerwca) r. b. o godzinie 10 rano na targu Grzybów, zajęte ruchomości, meble jesionowe, lichtarze i t. p. tegoż dnia o godzinie 12 w południe na targu Muranów, chustki, flanela, w moc decyji Sądu w zastaw dane, i tegoż dnia o godzinie 2 z południa na targu głównym w Pradze przy Warszawie, meble i garderoba i t. p., przez publiczną licytację sprzedane będą.

Pawłowski, Komornik.

N. D. 3226. Prawnie zajęte w egzekucji Sądowej ruchomości jako to: łóżka stół, szafa, garderoba, koszule, o godzinie 10 na Grzybowie, stoliki, krzesła, o godzinie 10 na głównym targu w Pradze, w d. 24 Maja (5 Czerwca) r. b., przez publiczną licytację sprzedane będą.

Warszawa d. 21 Maja (2 Czerwca) 1874 r.
A. Gawryłow, Komornik.

N. D. 3257. W dniach 24 Maja (5 Czerwca) o godzinie 11 z rana na targu Sewerynów i 30 Maja (11 Czerwca) r. b. o godzinie 10 z rana na targu za Żelazną Bramą w Warszawie prawnie zajęte sądowej ruchomości jako to: meble machoniowe, jesionowe, lustra, szafy, samowary, lichtarze, platerowane i mosiężne, przez publiczną licytację sprzedane będą.

Teofil Konarzewski, Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ

N. D. 2970. Sąd Policji Poprawczej W-łu I w Warszawie. Zapozywa Adama Marczyka, terminatora rękawiczniczego, poprzednio w Warszawie pod Nr. 370 zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomego aby w ciągu dni 30 licząc od daty niniejszego ogłoszenia stawił się w Sądzie tutejszym w interesie własnym, w przeciwnym bowiem razie postąpione z nim będzie według prawa.

Warszawa d. 6 (18) Maja 1874 r.

N. D. 2689. Sąd Policji Poprawczej Wydziału II w Warszawie. Zapozywa Błażeja Bortkiewicza mularza mieszkającego ostatecznie we wsi Radoniu w powiecie Błońskim obecnie z pobytu niewiadomego, żeby się stawił w terminie 30-o dniowym, licząc od daty wydania zapozwu, gdyż w przeciwnym razie postąpiono będzie znim wedle prawa.

Warszawa d. 24 Kwietnia (5 Maja) 1874 r.

N. D. 2887. Sąd Policji Poprawczej w Pułtusku. Wzywa Romanowskiego Józefa stałego mieszkańca wsi Ostatnigrosz, gminy Nuzewo, powiatu Ciechanowskiego, obecnie niewiadomego z swojego zamieszkania, aby stawił się w Sądzie tutejszym w przeciągu dni 30, gdyż wrazie przeciwnym, postąpiono z nim będzie według prawa.

Pułtusk d. 4 (16) Maja 1874 r.

N. D. 2522. Sąd Policji Prostej w Kozienicach. Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 16 (28) Kwietnia r. b. od osoby podejrzanej odebrano wózek jednokonny z zaprzęgami, i wzywa właściciela, iżby po odbiór tych przedmiotów zgłosić się nie omieszkał.

Kozienice d. 18 (30) Kwietnia 1874 r.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 3211. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Józefa syna Grzegorza Aleksandrowicza Radcy Kolegialnego, w mieście powiatowem Włocławku zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Karola Gostomskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie, w Warszawie pod № 544 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 11,000 z procentem prawnym od d. 25 Września (7 Października) 1871 r liczącym się i kosztów od Andrzeja Moniuszko, właściciela dóbr ziemskich Kołomia w tychże dobrach w okręgu Kowalskim położonych, zamieszkałego, protokółem Napoleona Mierkowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 29 Lipca (10 Sierpnia 1872 r. spisanym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały.

DOBRA ZIEMSKIE

Kołomia, w parafji i gminie Lubień, w powiecie Włocławskim, gubernji Warszawskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Kowalu położone, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Andrzeja Moniuszko należące, a jakkolwiek za kontraktem urzędowym z d. 9 (21) Marca 1872 r. przed Franciszkiem Kulikowskim Rejentem zawartym wydzierżawione zostały Ferdynandowi Friese na lat trzy aż do d. 12 (24) Czerwca 1875 r. za cenę roczną rs. 2,500, oraz pod innymi warunkami, to jednakże kontrakt rzeczony decyzją Wydziału hypotecznego z d. 14 (26) Marca 1872 r. w rozpoznaniu został zawieszony, aż do akceptacji żądającego Aleksandrowicza i dla tego też po dotąd w posiadaniu samego egzekwowanego pozostaje.

Zajmowane dobra składają się z trzech folwarków Kołomia, Zielenice i Zazdrość, obejmujących ogólnej powierzchni gruntu około mórg miary nowopolskiej 1073 prętów 89 czyli dziesiatyn 536, a w szczególności gruntu ornégo mórg 648 pr. 14, łąk morg 50 pr. 241, łąk polnych oddzielnych mórg 134, lasu i zarośli mórg 25, grunta po wyciętym lesie mórg 171 pr. 40, a resztę zajmują ogrody, drogi, rowy, zabudowania i nieużytki, nie licząc w to gruntów należących do uwłaszczonych włościan, służebności którym to włościanom na dominium przysługujące wykaz hypoteczny i znajdująca się przy nim tabela likwidacyjna wskazuje.

Wysiew roczny jest taki: pszenicy około korcy 100, żyta kor. 150, jęczmienia kor. 30, grochu kor. 40, owsa kor. 120, wyki kor. 15, koniczyny mórg 60, kartofli mórg 15, buraków mórg 30, siana zbiera się około fur 200.

Inwentarz znajduje się następujący:

Żywy: koni roboczych sztuk 26, wołów 24, krów dojnych 16, jałowizny 15, źrebiąt 9, owiec poprawnej rasy sztuk 800.

Martwy: 2 młocarnie i sieczkarnie z fabryk Ewansa i Ostrowskiego, pługów 20, wozów na żelaznych osiach 9, sani bosych 6, bron 8 i inne utensylja gospodarskie.

Na gruncie zajmowanych dóbr, stoją następujące zabudowania:

Na folwarku Kołomia:

1. Dom czyli dwór parterowy na podmurowaniu z cegły palonej na wapno z takiemiż narożnikami a reszta z cegły surówki, gontami kryty o 2 kominach murowanych.

Ogród owocowy w części rowem a w części płotem z kamieni polnych oraz zabudowaniami otoczony, mieszczący drzew owocowych około sztuk 50 i dzikich 30.

Ogród owocowy i kwiatowy w części płotem z kamieni polnych a w części rowem otoczony, w którym drzew owocowych młodocianych mieści się około sztuk 500.

Dwie sadzawki.

2. Oficyna z drzewa w węgieł zbudowana, parterowa, gontem kryta, o jednym kominie murowanym.

3. Kurnik z drzewa w węgieł zbudowany, słomą pokryty.

4. Kloaka z drzewa zbudowana, słomą pokryta o 1 sedesie.

5. Dom zwany kuchnią dworską z drzewa zbudowany, słomą kryty, o jednym kominie murowanym.

6. Chlewik z drzewa w węgieł zbudowany, słomą kryty.

7. Stajnia, wozownia i porządkownia pod jednym dachem słomą pokrytym z kamienia polnego na wapno zbudowane.

8. Obora z cegły surówki w klamrę zbudowana, gontami kryta.

9. Owczarnia z cegły surówki w klamrę nowo przebudowana, gontem kryta.

10. Stodoła nowa, częścią z kamieni polnych i cegły palonej na wapno a częścią z surówki zbudowana, słomą kryta o 4 klepiskach.

11. Stodoła nowa, z cegły palonej w części z surówki na glinę zbudowana, słomą kryta o 4 klepiskach.

12. Studnia drzewem cembrowana z żórawiem i korytem.

13. Studnia balami ocembrowana z żórawiem.

14. Sklep z kamieni polnych bez pokrycia.

Dziedziniec otoczony zabudowaniami i płotem z żerdzi.

15. Dwa domy (czworaki) z cegły na wapno zbudowane słomą kryte, po jednym kominie murowanym mające.

16. Chlewek z dylów w słupy postawiony słomą kryty.

17. Dom (sześciorak) z kamieni polnych na wapno zbudowany, słomą kryty o 1 kominie murowanym.

18. Dom drewniany słomą kryty o jednym kominie murowanym.

19. Dom drewniany, słomą kryty o 1 kominie murowanym, w połowie uwłaszczony.

20. Młyn wiatrak zwyczajny z 4 skrzydłami z kompletnym przyrządem do mielenia, deskami oszalowany, w dzierżawie Jana Chodakowskiego za kontraktem prywatnym w d. 23 Kwietnia 1873 r. ekspirującym za rs. 270 i bezpłatne dla dworu mlewo zostawać mający.

Na folwarku Zazdrość:

21. Dom drewniany, w słupy zbudowany, nowy, słomą kryty, o 1 kominie murowanym.

22. Owczarnia nowa słomą kryta z drzewa w słupy zbudowana.

23. Studnia kamieniami ocembrowana.

Na folwarku Zielenice:

24. Dom (czworak) z drzewa w słupy nowo zbudowany, słomą kryty, o 1 kominie murowanym.

25. Studnia balami cembrowana z żórawiem.

26. Barak z drzewa w ziemi urządzony, deskami kryty.

27. Dwa parski w ziemi urządzone, ziemią nakryte.

28. Budynek z żerdzi w słupy pod słomą zbudowany.

29. Chlew w części z opołów a w części z żerdzi w słupy postawiony, słomą kryty.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Karola Gostomskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie, pod Nr. 544 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. W. Mieczysławowi Wojciechowskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Kowalu, w temże mieście urzędującemu na ręce własne.

2. Maciejowi Bieciada Wójtowi gminy Lubień, w osadzie Łubień powiecie Włocławskim, urzędującemu, na ręce Podwójta Dziedzickiego.

Obudwom d. 9 (21) Sierpnia 1872 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr w Warszawie, dnia 19 (31) Sierpnia 1872 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, w Wydziale I dnia 3 (15) Listopada 1872 r.

Sprzedażą kierować będzie Karol Gostomski Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 1 (13) Września 1872 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 1 (13) Września 1872 r.
R. Linowski.

Następnie po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, Trybunał wyrokiem daty 1 (13) Grudnia 1872 r. wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia dóbr Kołomija z przyległościami na d. 19 (31) Stycznia 1873 r godzinę 10 z rana, w którym to terminie licytacja zacznie się od sumy rs. 15,000, tymczasowo przez popierającego sprzedaż wierzyciela postąpionej, stanowcza zaś licytacja wywołaną zostanie od $^2/_3$ części szacunku taxą wykazać się mającego.

Warszawa d. 5 (17) Grudnia 1872 r.
R. Linowski.

Po odbyciu powyższego terminu przygotowawczego przysądzenia poprzedzonego odbyciem trzech publikacji warunków sprzedaży, po oddaleniu wnoszonych sporów Trybunał wyrokiem daty 19 (31) Stycznia 1873 r., Dobra Kołomija tymczasowo przysądził Karolowi Gostomskiemu Adwokatowi za rs. 15,000, i tymże wyrokiem termin do ostatecznego przysądzenia tychże dóbr wyznaczył na d. 15 (27) Marca 1873 r godz. 10 z rana, w którym to terminie licytacja zaczynać się będzie od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych **wykazać się mającego.**

Vadium do licytacji wymagane jest w kwocie rs. 4,000 biletami bankowemi.

Warszawa d. 27 Stycznia (8 Lutego) 1873 r.
R. Linowski.

Gdy termin powyższy spełzł bezskutecznie, z powodu wyniesionych sporów o nieważność subhastacji, po oddaleniu takowych wyrokami Sądu Apelacyjnego z d. 1 (13) Marca 1873 r. i Rządzącego Senatu z d. 6 (18) Marca 1874 r. Trybunał wyrokiem z ilacji pod dniem 9 (21) Maja 1874 r. zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia dóbr ziemskich Kołomija z przyległościami wyznaczył na d. 12 (24) Czerwca 1874 r. godz. 10 z rana, który odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod № 549 przy ulicy Długiej. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 48,473 kop. 20 jako $^2/_3$ części szacunku taksy Sądowej. Vadium do licytacji wymagane jest w kwocie rubli srebrem 4,000 biletami bankowemi.

Warszawa d. 10 (22) Maja 1874 r.
R. Linowski.

N. D. 3221. Podpisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Z mocy wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie: w dniach 14 (26), 15 (27) Czerwca, oraz 15 (27) Listopada 1862 r. między Katarzyną Załęską po Ignacym Załęskim pozostałą wdową w Warszawie pod Nr. 217 i Marjanną z Wardaków Aleksandra Sikorskiego obywatela małżonką, w asystencji tegoż czyli obojgiem małżonkami Sikorskiemi pod Nr 143 w Pradze przy Warszawie zamieszkałymi powodami, z jednej a Rozalją z Sadowskich Wardak po Andrzeju Wardak pozostałą wdową w imieniu własnem. oraz jako matką i opiekunką nieletnich swych dzieci Feliksa i Piotra w małżeństwie z niegdy Andrzejem Wardak spłodzonych w Pradze przy Warszawie pod Nr. 151, Józefem Stefanickim obywatelem w Warszawie pod Nr. 49 jako szczególnym opiekunem tychże nieletnich Wardaków i Franciszkiem Wardak pod Nr. 151 w Pradze przy Warszawie zamieszkałymi jako pozwanymi z drugiej strony zapadłych. sprzedaną została przez publiczną licytację w dniu 13 (25) Lipca 1865 r. odbytą nieruchomość Nr. 151 w Pradze pod Warszawą, położona którą zalicytował Obrońca przy Rządzącym Senacie Ludwik Łabęcki na rzecz Rozalji z Sadowskich po Andrzeju Wardak pozostałej wdowy i w tym względzie złożoną została deklaracja prawem wymagana, gdy nowonabywczyni warunkom licytacyjnym zadosyć nieuczyniła przeto stosownie do art. 737, 738 i 739 K. P. S. na żądanie Katarzyny Załęskiej po Ignacym Załęskim pozostałej wdowy pod Nr. 217 w Warszawie i Aleksandra Sikorskiego w imieniu własnem, oraz na rzecz nieletniej Małgorzaty córki z niegdy Marjanną z Wardaków spłodzonej, działającego pod Nr. 143 w Pradze pod Warszawą zamieszkałych, zamieszkanie prawne do tego interesu u Franciszka Grajnerta Patrona pod Nr. 536b w Warszawie zamieszkałego obrane mających, powyższa nieruchomość na sprzedaż w drodze relicytacji na koszt i risico nowonabywczyni Rozalji z Sadowskich po Andrzeju Wardak pozostałej wdowy w Pradze pod Warszawą pod Nr. 151 zamieszkałej, wystawioną została i w terminie ostatecznego jej przysądzenia w dniu 22 Lutego (5 Marca) 1868 r. odbytym zalicytował ją Franciszek Grajnert Patron na rzecz Aleksandra Sikorskiego i Katarzyny Załęskiej wdowy, o czem deklaracja przez tegoż Patrona w Kancelarji Pisarza Trybunału W-łu IV złożona przekonywa. Ponieważ jednak stosownie do świadectwa Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie W-łu II z d. 13 (25) Listopada 1873 r. wydanego, nowonabywcy ci warunkom licytacyjnym do tychczas zadosyć nie uczynili to stosownie do art. 737, 738 i 739 K. P. S. na żądanie Józefy Niedziałkowskiej, Karola Niedziałkowskiego b. Komisarza Ekonomicznego żony, bez asystencji męża do działania plenipotencją urzędową przed Karolem Tomaszem Piling Notarjuszem Królewsko-Saskim w Dreznie, od 13 Lipca 1864 r zeznaną upoważnionej w Warszawie pod Nr. 1063 zamieszkałej, zamieszkanie prawne do tego interesu u Józefa Szwarcenberga Patrona w Warszawie pod Nr. 554 zamieszkałego obrane mającej, od której tenże Patron Szwarcenberg działa jako wierzycielki Katarzyny Załęskiej wdowy współwłaścicielki nieruchomości Nr. 151 w Pradze przy Warszawie położonej, sprzedaż tyle razy rzeczonej nieruchomości w drodze powtórne relicytacji na risico i niebezpieczeństwo niedopełniających warunków Aleksandra Sikorskiego i Katarzyny Załęskiej odbywać się będzie, w skutek tego sprzedaną będzie przez licytację publiczną:

Nieruchomość

Nr. 151 w Pradze przy Warszawie przy ulicy Targowej, w obrębie Sądu Pokoju okręgu i miasta Warszawy W-łu IV, w cyrkule pol. i Administracyjnym XII położona, granicząca z lewej strony z posesją Nr. 150, z prawej od tyłu z posesją Nr. 152. Nieruchomość ta składa się: Z domu frontowego drewnianego z ścianą frontową murowaną o parterze, z mieszkania w facjatach, oficyny o parterze i piętrze w części murowanej a w części z bali w słupy, oficyny parterowej z bali w węgieł i słupy, drwalni z drzewa w słupy, kuźni masiv murowanej, oficyny parterowej z drzewa, spichrza z bali w słupy, komórki, śmietnika, studni, bruku i gruntu łokci kwad. 5,750 z którego opłaca się czynszu do Kasy Skarbowej Królestwa rocznie rs 1 kop. 80.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków powtórnej relicytacji odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 posiedzenia swoje odbywającego w Wydziale II w d. 25 Stycznia (6 Lutego) 1874 r. o godzinie 10 z rana.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 7541 jako $^2/_3$ części szacunku na licytacji ostatnio odbytej postąpionego Vadium wynosi rsr. 750.

Warunki przejrzane być mogą w Kancelarji Podpisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału II pod Nr. 549 i u Józefa Szwarcenberga Patrona tegoż Trybunału w Warszawie pod Nr. 554 zamieszkałego i relicytację powyżej opisanej nieruchomości popierającego.

Warszawa d. 2 (14) Stycznia 1874 r.
Juljan Swierczewski.

Po odbyciu w dniu 25 Stycznia (6 Lutego 1874 r. pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków powtórnej w drodze relicytacji sprzedaży nieruchomości Nr. 151 w Pradze przy Warszawie położonej Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w tejże dacie zapadłym, termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 8 (20) Lutego 1874 r godzinę 10 z rana wyznaczył.

Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale II. Sprzedażą kieruje obecnie Józef Szwarcenberg Patron w Warszawie pod Nr. 554 zamieszkały.

Warszawa d. 26 Stycznia (7 Lutego) 1874 r.
Juljan Swierczewski.

W terminie powyższym odbytem zostało drugie ogłoszenie zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w drodze powtórnej relicytacji, a zarazem przygotowawcze przysądzenie które dla braku licytantów spełzło bezskutecznie.

Jednocześnie Trybunał wyrokiem w tym ostatnim terminie zapadłym termin do trzeciego ogłoszenia takowych a zarazem do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 151 w Pradze na dzień 22 Lutego (6 Marca) 1874 r. godzinę 10 z rana wyznaczył.

Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale II.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 7,541 jako $^2/_3$ części sumy przez Aleksandra Sikorskiego i Katarzynę Załęską za nieruchomość powyższą postąpionej

Warszawa d. 11 (23) Lutego 1874 r.
Juljan Swierczewski.

Termin powyższy dla zaszłych sporów spełzł bezskutecznie, po oddaleniu zaś takowych Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w d. 17 (29) Maja r. b. na ilację zapadłym nowy termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 6 (18) Czerwca 1874 r. godzinę 10 z rana wyznaczył.

Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale II.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 7,541.

Vadium wynosi rs. 750.

Warszawa d. 20 Maja (1 Czerwca) 1874 r.
Juljan Swierczewski.

N. D. 3220. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Izaaka Lesselbaum handlującego w Warszawie pod Nr. 1193a zamieszkałego a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Szwarcenberg Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 553/4 obrane mającego w poszukiwaniu sumy rs. 300 z procentem 5% od d. 22 Kwietnia (4 Maja) 1870 r. i kosztów zasądzonych rs. 21 i dalszych od Marji v. Marjanny z Netzów Idzikowskiej Józefa Idzikowskiego małżonki właścicielki nieruchomości w Pradze przy Warszawie pod N. 391B położonej zaś pod Nr. 238b w Pradze zamieszkałej protokółem Walentego Listopad Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 10 (22) Września 1873 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Pradze przy Warszawie pod Nr. 391B w gminie Magistratu miasta Warszawy, cyrkule policyjnym i administracyjnym XII vel Pragskim, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału IV na Pradze położona, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Marji v Marjanny z Netzów Idzikowskiej Józefa Idzikowskiego obywatela żony należąca i w tejże posiadaniu zostająca poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona ogólnej rozległości około mórg 20 prętów $268^{80}/_{100}$ mająca z której to przestrzeni ustąpionem zostało Magistratowi m. Warszawy na utworzenie ulicy Brzeskiej łokci kw. 2463 i $^{75}/_{100}$. Część gruntu tej nieruchomości za aktem urzędowym przed Masłowskim Rejentem w Warszawie w dniu 29 Stycznia (10 Lutego) 1870 r. zdziałanym Idzikowska na lat 6 od d. 1 Marca 1870 r. do tegoż d. 1876 r. za cenę rocznie rs. 20 wydzierżawiła Pinkusowi Taubwurtzel który na części tej wystawił stajnię i budynki a po expiracji dzierżawy ma takowe z gruntu usunąć

Reszta gruntu do tej nieruchomości należącego zostaje w używalności samej właścicielki Idzikowskiej.

Na gruntach tej nieruchomości żadnych budynków należących do wywłaszczonej dłużniczki niema domek bowiem w polu do wywłaszczonej dłużniczki należącym ma być własnością Dymitra Awkina który za umową prywatną od egzekwowanej części gruntu dzierżawi.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Józefa Szwarcenberga Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 553/4 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożony przejrzany być może.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 462/3 urzędującemu, na ręce Władysława Różyckiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Wacławowi Łukomskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału IV w Pradze pod Nr. 381 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 14 (26) Września 1873 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 17 (29) Września 1873 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 23 Listopada (5 Grudnia) 1873 roku.

Sprzedażą kierować będzie Józef Szwarcenberg Patron w Warszawie, pod Nr. 553/4 zamieszkały.

Warszawa d. 29 Wrześ. (11 Paź.) 1873 r.

R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 29 Wrześ. (11 Paź.) 1873 r.

R. Linowski.

Następnie po odbyciu w dniach 23 Listopada (5 Grudnia) 7 (19) Grudnia 1873 r. i 21 Grudnia (2 Stycznia) 1873/4 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w tym ostatnim terminie zapadłym, termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 391B w Pradze przy Warszawie położonej na dzień 18 (30) Stycznia 1874 r. godzinę 10 z rana wyznaczył.

Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale I.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 300 przez popierającego subhastację wierzyciela podanej, zaś w terminie ostatecznego przysądzenia od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 24 Grudnia (5 Stycz.) 1873/4 r.

R. Linowski.

W terminie powyższym subhastowana nieruchomość przysądzoną została przygotowawczo Józefowi Szwarcenbe g Patronowi za sumę rs. 300 i jednocześnie Trybunał termin do ostatecznego przysądzenia takowej na dzień 25 Lutego (9 Marca) 1874 r. godzinę 10 z rana wyznaczył.

Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warsvawie w Wydziale I przy ulicy Długiej pod Nr. 549.

Licytacja zacznie się od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Na vadium złożyć należy sumę rs. 750.

Warszawa d. 28 Stycz. (9 Lutego) 1874 r.

R. Linowski.

Termin powyższy dla braku taksy spełzł bezskutecznie a po sporządzeniu takowej Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 17 (29) Maja 1874 r. na ilację zapadłym nowy termin do ostatecznego przysądzenia pomienionej nieruchomości na dzień 5 (17) Czerwca r. b. godzinę 10 z rana wyznaczył.

Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale I.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 3789 kop. $21^1/_3$ jako $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wynalezionego.

Vadium wynosi rs. 750.

Warszawa d. 20 Maja (1 Czerwca) 1874 r.

R. Linowski.

N. D. 3158. Pisarz Trybunału Cywilnego w Lublinie.

W zastosowaniu się do art. 632 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Karoliny z Wiśniewskich Maruszewskiej Piotra Maruszewskiego byłego inspektora szkół małżonki, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej, w Lublinie zamieszkałej, a zamieszkanie prawne u Emiljana Bóbr Patrona w Lublinie pod № 11 obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rs. 6,000 z procentem od 1 Stycznia n. s. 1873 r. od Władysława i Henryki z Nitowskich, małżonków Kroczyńskich właścicieli dóbr Pławanice w tychże dobrach powiecie Chołmskim zamieszkałych, aktem Komornika Sądowego Antoniego Grochowskiego w d. 7 (19), 8 (20) i 9 (21) Stycznia 1874 r. zajęte zostały w drodze przymusowego wywłaszczenia.

DOBRA ZIEMSKIE

Pławanice, położone w gubernji Lubelskiej, w jurisdykcji Sądu Chołmskiego, gminie Turka, Władysława i Henryki z Nitowskich, Kroczyńskich małżonków własne i przez nich posiadane.

Dobra te są odległe od Lublina o mil 12, od Chołmu o mil 2, od rzeki spławnej Buga o mil 2. Obejmują przestrzeni ogółem mórg 3359 pr. 19. W szczególności w gruntach ornych mórg 1181 pr. 19, w łąkach mórg 275, w lasach mórg 1104, w pastwiskach mórg 173, reszta w błotach, bagnach, drogach, ogrodach i pod zabudowaniami. Grunt orny w $^3/_4$ częściach czarnoziem z borowiną, a w $^1/_4$ części czarnoziem z piaskiem, łąki zaś w połowie gruntowe a w połowie błotniste.

W zajętych dobrach znajdują się następujące budowle: 1) Dom mieszkalny na podmurowaniu, z drzewa pod gontem. 2) Stary murowany po spaleniu zrujnowany dwór. 3) Oficyna na podmurowaniu z drzewa pod gontem. 4) Kloaka z drzewa. 5) Studnia 6) Szopa z drzewa pod gontem. 7) Piwnica murowana. 8) Oficyna spalona zrąb drewniany. 9) Chlewki. 10) Spichrz z drzewa na podmurowaniu, gontem kryty. 11) Stajnia, wozownia, obora i owczarnia na podmurowaniu z drzewa pod gontem. 12) Dwie stodoły na podmurowaniu w słupy murowane pod słomą. 13) Stodoła z drzewa w słupy pod słomą. 14) Studnia cembrowana. 15) Szopa drewniana pod słomą. 16) Trzy czworaki na podmurowaniu gontem kryte. 17) Chlewki z drzewa. 18) Kuźnia z drzewa pod gontem. 19) Karczma z drzewa w węgły i słupy pod gontem. 20) Smolarnia. 21) Dom mieszkalny z drzewa. 22) Dwie chałupy pod słomą. 23) Cegielnia. 24) Szopa do suszenia cegły. 25) Szopa stara bez dachu. 26) Dom pod lasem z drzewa pod słomą. 27) Stajnia zajezdna i obora z drzewa w węgły pod słomą. Prócz powyższych budowli znajduje się w lesie do dóbr tych należących niewykończonych chałup 25 i obór 10 z drzewa pod słomą. Budowle te według twierdzenia właścicieli Kroczyńskich należą do 25 cząstkowych właścicieli, którzy za prywatnym jakoby kontraktem nabyli 750 morgów gruntu do rozdziału między siebie, lecz mniemani ci nabywcy nazwisk swych Komornikowi do protokółu podać nie chcieli; natomiast Henryk Kroczyński do protokółu zajęcie przedstawił, że przysługuje mu dzierżawa 12 letnia dóbr Pławanice tudzież że wszelkie inwentarze żywe i martwe na gruncie znajdujące jego jakoby są własnością.

Obszerniejsze opisanie dóbr, zbiór objaśnień i warunki licytacyjne w Kancelarji Pisarza Trybunału w Lublinie i u Emiljana Bóbr Patrona w Lublinie pod № 11 zamieszkałego, który sprzedaż niniejszą popiera przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Józefatowi Zienkiewiczowi Wójtowi gminy Turka dnia 16 (28) Lutego 1874 r.

2 Janowi Kochańskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Chołmnie dnia 16 (28) Lutego 1874 roku.

3. Wniesiono do księgi hypotecznej dóbr Pławanice dnia 8 (20) Marca 1874 r.

4. Wpisano do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału Cywilnego w Lublinie d. 9 (21) Marca 1874 r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Lublinie dnia 16 (28) Kwietnia 1874 r. o godzinie 10 rano.

Barchwic.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Lublinie d. 9 (21) Marca 1874 r.

Barchwic.

Po odbyciu trzech publikacji przygotowawcze przysądzenie odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Lublinie d. 8 (20) Czerwca 1874 r. o godzinie 10 rano.

Licytacja rozpocznie się od rs. 24,000.

Lublin d. 15 (27) Maja 1874 r.

Barchwic.

N. D. 3212. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Wiadomo czyni, iż na żądanie Maurycego Manrotha bankiera w mieście Kaliszu zamieszkałego i zamieszkanie prawne obrane mającego, przez Walerjana Oborskiego Patrona przy Trybunale tutejszym działającego, w poszukiwaniu sum rs. 432 i rs. 1170 z procentami od Zygmunta Bielskiego właściciela dóbr Bogumiłowa tamże w okręgu Sieradzkim zamieszkałego, protokułem Komornika Trybunału Romualda Pinowskiego w dniu 5 (17) Maja 1873 r. sporządzonym, zajęte zostały na przymusowe wywłaszczenie

DOBRA ZIEMSKIE

Bogumiłów, składające się z folwarku dominialnego i wsi uwłaszczonej Bogumiłów, osady Zapusta, karczmy we wsi, i karczmy Żaglina, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami.

Dobra te są położone w parafji Sieradz, gminie Bogumiłów, okręgu i p-cie Sieradzkim gubernji Kaliskiej, mają zabudowania: dwór z cegły palonej murowany, drwalnik, kloakę, stajnię, spichrz, owczarnię, stodołę, gorzelnię murowaną bez aparatów, kuchnię, dwa czworaki, karczmę we wsi, kuźnię, studnię, i karczmę Żaglina zwaną z stajnią zajezdną, która z 7 morgami gruntu pozostaje w zastawnem posiadaniu Wojciecha Kicińskiego, ogród warzywny i owocowy oraz stawy zarybione.

W domu czworaku i drugim dwojaku z chlewami i obórkami, mieszkają Stanisław Rembert, Jakób Tataja, Kazimierz Niewidomy, Tomasz Gierłowski, Tomasz Grzeliński, i Marcin Kołab, a w baraku Stanisław Piestrzyński, którzy zajmują się rudowaniem, mają dodane po kawałku gruntu, z czego odrabiają po dwa dni tygodniowo. Bogumił i Konstancja małżonkowie Gorniccy za kontraktem urzędowym okupili 4 morgi 280 prętów gruntu z domem, do sąsiednich zaś dóbr Sokołowa należy 30 mórg 224 prętów łąki.

Ogólna rozległość tych dóbr wynosi włók około 31 włók grunta należą do klasy II III i IV, lasu nie ma tylko pieńki po wyciętym.

Włościanie mają służebność pastwiska wspólnie z dworskiem inwentarzem na przestrzeni 87 mórg.

Inwentarz żywy i martwy w dobrach tych znajduje się.

Podatki rocznie wynoszą rs. 364 kop. 87.

Obszerniejszy opis dóbr zajętych znajduje się w protokóle wyżej z daty powołanym i w zbiorze objaśnień, które łącznie z warunkami sprzedaży przejrzene być mogą w biurze Pisarza Trybunału i u Patrona sprzedaż prowadzącego.

Protokół zajęcia doręczono d. 8 (20) Maja 1873 r. Wójtowi Gminy Bogumiłów Klemensowi Raczyńskiemu w Monicach i Pisarzowi Sądu Pokoju w Sieradzu Wincentemu Smoleńskiemu, 12 (24) Maja t. r. wniesiono go do księgi wieczystej dóbr Bogumiłowa, a 24 Maja (5 Czerwca) t. r. w Kancelarji Trybunału zaregestrowano.

Po dopełnieniu formalności prawem przepisanych, Trybunał wyrokiem z d. 25 Stycznia (6 Lutego) 1874 r. na podwyższonej licytacji dobra powyższe Patronowi popierającemu sprzedaż Walerjanowi Oborskiemu za szacunek rs. 25,584 ostatecznie na własność przysądził.

Gdy nabywca ten, jak przekonywa świadectwo z d. 22 Lutego (6 Marca) 1874 r. warunków licytacyjnych nie spełnił i wyroku adjudykacyjnego nie wyjął, przeto na żądanie Wincentego Jasińskiego, wierzyciela hypotecznego sumy rs. 1250 z aktu daty 27 Lutego (10 Marca) 1864 r. należnej, w Warszawie zamieszkałego, przez Emiljana Dreckiego Patrona przy Trybunale tutejszym działającego, z mocy art. 737, 738 i 739 K. P. S. na koszt i niebezpieczeństwo niespełniającego warunków nabywcy tež dobra Bogumiłów wystawiona zostają na powtórną sprzedaż.

Sprzedaż ta w drodze relicytacji odbywać się będzie na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w pałacu przy ulicy Józefina, a pierwsze ogłoszenie warunków takowej nastąpi na tejże audjencji w dniu 11 (23) Czerwca 1874 r. o godzinie 10 z rana.

Kalisz d. 9 (21) Kwietnia 1874 r.

Skoczyński.

N. D 3233.

Podpisany Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu na żądanie opieki nieletnich Teofila, Heleny Władysławy i Antoniego po Antonim Stefanie 2-ch Jankowskim pozostałych dzieci, a mianowicie:

a) Joanny po Antonim-Stefanie 2-ch imion Jankowskim pozostałej wdowy, opiekunki głównej.

b) Macieja Jankowskiego opiekuna przydanego rzeczonych nieletnich.

We wsi Kaleń okręgu Stanisławowskim gubernji Warszawskiej zamieszkałych, popierający sprzedaż należącej do tychże nieletnich w spadku po ojcu odziedziczonej kolonji Kaleń, zawiadamia i ogłasza: iż z mocy decyzji Trybunału Cywilnego w Warszawie z d. 2 (14) Lutego 1874 r. sprzedaną będzie przez publiczną licytację w tymże Trybunale odbyć się mającą.

Kolonja Kaleń

położona w gminie i parafji Okuniew, w powiecie i gubernji Warszawskiej, graniczy na północ z kolonją Kaleń lit. *a*, na zachód z kolonją Kaleń lit. *d*, na południe z kolonją Kaleń lit. *b*. a na wschód z dobrami Dębe Małe. Rozległość wynosi morgów 88 pręt. kw. 289 miary nowopolskiej.

Budowle:

a) Dom mieszkalny z bali, na podmurowaniu z kamieni. b) takaż oficyna. c) spichrz z bali w słupy. d) obora, stajnia i stodołka pod jednym dachem. e) dwie oddzielne stodoły. f) dom mieszkalny drugi o dwóch izbach i komórce. g) dwie wozownie, ośm chlewów, kurniki, drwalnie i kloaki pod jednym dachem. h) piwnica murowana. i) piwnica dla pachciarza z bali, przykryta ziemią.

Opłaca się z tej kolonji czynsz emfiteutyczny rs. 49 kop. $96^1/_2$, podatki i składki gminne rs. 105 kop. 37.

Inwentarz żywy do gruntu przywiązany stanowią 4 krów, 2 woły, 20 krów i buhaj.

Do odbycia sprzedaży delegowany jest W-ny Emeryk Kozerski Sędzia Trybunału i przed nim w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału III pod Nr. 549 odbyła się już, dnia 2 (14) Kwietnia 1874 r. pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, a w dniu 16 (28) Maja 1874 r. o godzinie 10 z rana odbędzie się druga publikacja a zarazem przygotowawcze przysądzenie.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 9080 jako $^2/_3$ części szacunku taksą biegłego ustanowionego.

Zbiór objaśnień i warunki sprzedaży przejrzane być mogą w kancelarji Pisarza Wydziału III Trybunału i u podpisanego Obrońcy przy Senacie.—Warszawa d. 5 (17) Kwietnia 1874 r. Kazimierz Brzeziński Obrońca przy Senacie.

Następnie po odbyciu w terminie powyższym to jest w dniu 16 (28) Maja 1874 r. drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia kolonji Kaleń, termin do jej ostatecznego przysądzenia, na dzień 31 Maja (12 Czerwca) 1874 r. godzinę 5 po południu wyznaczony został.

Warszawa d. 16 (28) Maja) 1874 r.

Kazimierz Brzeziński, Mecenas.

N. D. 3214.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod Nr. 586b zamieszkały, jako Obrońca Nefeta i Matyldy małżonków Iwanow, w mieście powiatowem Włocławku zamieszkałych, zawiadamia i ogłasza: iż na podstawie dwóch wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie, mianowicie: pierwszego z dnia 15 (27) Listopada 1873 r. dział nieruchomości pod Nr. 270 w mieście Włocławku: przy ulicy Zduńskiej v. Smutnej położonej, nakazującego; drugiego z dnia 14 (26) Marca 1874 r. taksę zatwierdzającego, obudwóch z powództwa wyżej wymienionych Nefeta i Matyldy małżonków Iwanow, przeciwko: 1. Feliksowi Balcerowskiemu, jako opiekunowi głównemu nieletnich Józefy i Aleksandra rodzeństwa Balcerowskich, i 2. Ignacemu Lebiedzińskiemu, jako opiekunowi przydanemu powyższych nieletnich, w mieście powiatowem Włocławku zamieszkałym, wystawia się na publiczną licytację w drodze działów,

NIERUCHOMOŚĆ

w mieście powiatowem Włocławku pod № 270 przy ulicy Swutnej v. Zduńskiej położoną, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Brestie zostającą, która to nieruchomość składa się jak następuje:

a) Dom masiv murowany z cegły palonej na wapno i glinę z frontu o parterze, zaś od tyłu o piętrze, dachówką karpiówką kryty, w stanie średnim, długi łokci Warszawskich 24 czyli stóp rosyjskich $44^1/_2$, szeroki łokci 17 (stóp rosyjskich $31^1/_2$), wysoki z frontu łokci $5^1/_2$ (stóp rosyjskich $9^1/_4$), od tyłu wysoki łokci $9^1/_2$ (stóp rosyjskich 18).

b) Oficyna w pruski mur pod deskami w stanie średnim, długa łokci $14^3/_4$, szeroka łokci 8 i $^3/_4$, wysokości łokci $7^1/_2$.

c) Oficyna w pruski mur pod dachówką w stanie średnim, długości łokci $33^3/_4$, szeroka łokci $8^3/_4$, wysokości łokci $7^1/_2$.

d) Chlew z drzewa pod deskami w złym stanie, długi łokci $18^1/_4$. szeroki łokci $5^1/_2$, wysoki łokci 3.

e) Chlew z warsztatem z drzewa pod deskami w stanie dobrym, długi łokci $20^1/_2$, szeroki łokci $7^1/_2$, wysoki łokci $7^1/_2$.

f) Kloaka z drzewa pod deskami w stanie dobrym, długości łokci $3^3/_4$, szerokości łokci $3^1/_2$, wysokości łokci $3^1/_2$.

g) Brama wjazdowa i

h) Plac pod zabudowaniami z podwórzem.

Obszerniejsze opisanie relacją biegłych, pospół z taksą sądownie w d. 31 Stycznia (12 Lutego) 1874 r. sporządzoną, obejmuje.

Po odbyciu w dniu 6 (18) a z odroczenia 7 (19) Maja) 1874 r. pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych nieruchomości Nr. 270 w mieście powiatowym Włocławku, przy ulicy Zduńskiej v. Smutnej położonej, termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia tejże nieruchomości, wyznaczony został na dzień 18 (30) Czerwca 1874 r. godzinę 2 z południa i takowy odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przed W. Józefem Sadkowskim Sędzią Trybunału jako delegowanym.

Zbiór objaśnień i warunków licytacyjnych przejrzeć można w kancelarji Podpisarza Trybunału Cywilnego Wydziału III i u podpisanego Patrona sprzedaż popierającego.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 1,717 kop. 23 jako szacunku taksą przez biegłych wynalezionego; vadium rsr. wynosi.

Warszawa d. 21 Maja (2 Czerwca) 1874 r.

Franciszek Grajnert, Patron.